Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1957 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 14 august 1955

A X-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII COREEI

An Son Hi este o fată tînără, cu ochi mari și negri. Am cunoscut-o în zilele luminoase ale Festivalului Mondial al Tineretului de la București, în anul 1953. Cu puține zile înainte, se încheiase armistițiul în Coreea. Am admirat atunci dansul grațios al frumoasei An Son Hi, ce aducea în fața ochilor noștri o imagine vie, poetică a unui trecut încărcat de ani plini de greutăți, imaginea eroismului poporului coreean care a știut să înfrîngă suferințele și și-a făurit o orînduire nouă, democrat-populară.

De renumita dansatoare coreeană An Son Hi, de istoria poporului pe care o reda prin dansul ei minunat ne reamintim și în aceste zile, cînd poporul coreean sărbătorește cea de a 10-a aniversare a eliberării sale.

Eliberarea Coreei de sub jugul cotropitorilor japonezi de către glorioasa armată sovietică are o importanță istorică în viața poporului coreean.

Poporul coreean privește cu încredere și bucurie drumul străbătut în cei 10 ani de la eliberare. In ziua eliberării Coreei, comandamentul armatei sovietice a publicat un mesaj în care spunea: „Cetățeni ai Coreei! Țineți minte! Fericirea este în mîinile voastre. Acum totul depinde de voi".

Poporul coreean a înțeles aceste cuvinte de o profunzime simbolică.

După eliberare, oamenii muncii din Coreea de nord, sub conducerea Partidului Muncii, au luat puterea în mîinile lor, au realizat reforme democratice — au efectuat reforma agrară, au naționalizat industria, căile ferate, băncile, mijloacele de transport și de comunicație. A fost acordat un larg sprijin pentru înflorirea culturii și artei naționale.

Intr-un timp scurt, de cinci ani de construcție pașnică, Coreea de nord s-a transformat într-un ținut înfloritor. Încă în anul 1949, producția globală a industriei de stat s-a mărit în comparație cu 1946 cu 277,1 la sută, iar în domeniul agriculturii, recolta de orez, principala cultură agricolă, a crescut cu 48 la sută, în comparație cu anul 1944.

Succese însemnate au fost obținute și în domeniul dezvoltării culturii naționale și al învățămîntului.

Construcția pașnică democratică, viața fericită a poporului Coreei de nord au fost întrerupte pentru un timp. Clica lui Li Sîn Man, sprijinită și încurajată de cercuri agresive din occident, a dezlănțuit împotriva poporului din Coreea de nord un război sîngeros. Agresiunea s-a prelungit timp de trei ani și a fost o grea încercare pentru poporul coreean. In această perioadă, orînduirea democrat-populară și-a demonstrat însă pe deplin forța, vitalitatea. Poporul R.P.D. Coreene iubitor de libertate și independență, dînd dovadă de eroism și de abnegație patriotică nemaiîntîlnită, a trecut cu succes această încercare și a obținut victoria împotriva dușmanului.

După încheierea armistițiului în Coreea, poporul coreean a reînceput o imensă muncă de construcție. Munca de refacere a economiei naționale a fost ușurată datorită sprijinului primit din partea guvernului sovietic, care a acordat ca ajutor poporului coreean un miliard de ruble. Ajutorul economic și tehnic acordat de către popoarele sovietic și chinez și de către țările de democrație populară constituie o însemnată garanție în lupta pentru crearea bazei industrializării Coreei, pentru ridicarea nivelului material și cultural al poporului.

Poporul coreean, sub conducerea Partidului Muncii din Coreea, dînd dovadă de un fierbinte patriotism, a obținut succese însemnate în cei doi ani de pace. Au fost construite din nou peste 40 de uzine și fabrici mari și mijlocii. Nu numai că au fost vindecate rănile pricinuite de război, dar s-au obținut mari succese în dezvoltarea continuă a agriculturii.

Datorită entuziasmului uriaș al oamenilor muncii și a ajutorului neobosit al popoarelor sovietic, chinez și al altor țări frățești, se traduce în viață, cu succes, planul de trei ani de refacere și dezvoltare a economiei naționale.

Tineretul din R. P. D. Coreeană aduce o contribuție însemnată la lupta poporului coreean pentru o viață neîncetat mai bună. Din rîndurile tineretului s-au ridicat muncitori renumiți, eroi ai muncii, tineri țărani muncitori ce obțin recolte bogate, tineri oameni de știință și cultură.

In timp ce în partea de nord a Coreei se desfășoară o luptă uriașă pentru refacerea și întărirea economiei naționale, în Coreea de sud, unde domnește clica trădătoare a lui Li Sîn Man, situația economică se înrăutățește în permanență. Din ziua eliberării Coreei și pînă astăzi, industria și agricultura Coreei de sud continuă să se afle într-un groaznic impas. Clica lui Li Sîn Man cheltuiește fonduri uriașe pentru remilitarizare, amenințînd în permanență cu o agresiune împotriva R.P.D. Coreene. În ultima vreme, autoritățile sud-coreene s-au dedat la o seamă de acțiuni provocatoare împotriva comisiei neutre pentru supravegherea armistițiului din Coreea. Aceste acțiuni provocatoare fac ca popoarele lumii să devină mai vigilente la ceea ce se petrece în Coreea, unde anumite cercuri agresive intenționează să permanentizeze primejdia izbucnirii unui război. Opinia publică mondială se pronunță pentru convocarea unei conferințe internaționale cu o largă reprezentare a țărilor Asiei și Extremului Orient, în scopul rezolvării problemelor în litigiu.

Oamenii muncii din R.P.R. își amintesc lupta eroică a poporului coreean pentru libertate, împotriva cotropitorilor lisînmaniști și a sprijinitorilor lor. Ei își exprimă solidaritatea cu lupta depusă de poporul R.P.D. Coreene în aceste zile pentru construcția țării, pentru ridicarea neîncetată a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Poporul nostru, tineretul, se simte aproape de eforturile pașnice ale poporului coreean pentru unificarea Coreei, pentru pace și bunăstarea poporului.

Noile construcții ale Reșiței

Un corespondent al ziarului nostru a avut zilele trecute o convorbire cu tov. Loga Ignea, secretarul sfatului popular al Reșiței, despre problema construcției de locuințe în oraș.

Reproducem alăturat textul acestei convorbiri:

Cum s-a dezvoltat anul acesta construcția de locuințe în Reșița?

Și anul acesta, ca și în anii trecuți, a continuat construcția de noi locuințe pentru muncitorii Reșiței. Acum cîteva luni a fost dat în folosință un bloc muncitoresc cu 30 de apartamente. În cinstea zilei de 23 August va fi pus la dispoziția muncitorilor un nou bloc cu 26 apartamente prevăzut cu instalații moderne, încălzire centrală, baie pentru fiecare locuință. La alte două blocuri lucrările sînt pe terminate; se face instalația sanitară etc.

La Lunca Pomostului, unde s-a clădit majoritatea blocurilor muncitorești — pînă în prezent 24 — a luat ființă, am putea spune, un oraș nou. Numeroși muncitori se mută în apartamente încăpătoare, luminoase, cu instalații moderne. În preajma blocurilor muncitorești au luat ființă noi stații de autobuse, magazine.

În afară de aceasta, mulți muncitori au primit în folosință loturi pentru construirea — cu ajutorul fondurilor avansate de Combinatul Metalurgic Reșița — unor case individuale. Numai anul acesta și-au construit locuințe individuale 25 familii de muncitori.

Ce ne puteți spune despre dezvoltarea rețelei comerciale în orașul Reșița?

Aprovizionarea populației cu mărfuri industriale și alimentare în cantități indestulătoare este o preocupare permanentă a sfatului nostru popular. Anul acesta s-au distribuit populației mai multe alimente — carne, lapte, ouă, mezeluri, zarzavaturi, mai multe articole de îmbrăcăminte etc. — ca anul trecut. De asemenea, s-a dezvoltat rețeaua comercială din orașul nostru. Pe lîngă unitățile comerciale existente, anul acesta au luat ființă noi magazine alimentare, un magazin de mobile, un magazin de produse petrolifere, un nou centru de pîine etc. În cinstea zilei de 23 August va intra în producție și noua fabrică de pîine, cu o capacitate de 30 de tone.

Pentru a asigura aprovizionarea muncitorilor cu alimente chiar la locul de muncă, au luat ființă în cadrul uzinei 3 bufete și altele vor fi create în curînd.

Ce s-a realizat anul acesta la Reșița în domeniul construcțiilor cu caracter cultural-sportiv?

În ultima vreme s-au amenajat cinematograful „Cultural" și un cinematograf de vară precum și ștrandul „Pușkin" — pe malul Bîrzovei. Parcul „23 August", deși nu este încă complect terminat, e un minunat loc de recreere pentru oamenii muncii și copiii lor.

Peste cîteva zile, în cinstea lui 23 August, va fi inaugurat stadionul de fotbal din Valea Domanului, atît de mult așteptat de amatorii de sport, precum și noul club al muncitorilor reșițeni.

În cinstea zilei de 23 August

O brigadă de oameni gospodari

In preajma zilei de 23 August, montorii de la I.C.S.M.C.-Călan au intensificat întrecerea socialistă.

Zilnic pe fișele de urmărire a întrecerii sînt trecute cifre care însumează eforturile depuse pentru îndeplinirea angajamentelor luate.

Brigada condusă de tovarășul Gheorghe Sandu valorifică cu succes deșeurile din incinta întreprinderii. Pînă în ziua de 1 august, membrii brigăzii au înscris în bilanțul lor economii în valoare de 21.142 lei. Mergînd pe această linie, membrii brigăzii au confecționat din fier vechi o scară și au recondiționat un ax la reductorul ce deservește elevatorul principal, economisind suma de 1.666 lei.

Alături de membrii brigăzii s-a aflat în permanență tovarășul Alexandru Schiffner, maistrul secției.

Corespondent
IOSIF CRAȘCA

Succes lîngă succes

Fiecare muncitor de la U. I. L.-Domnești, regiunea Pitești, participă la realizarea de cît mai multe acumulări socialise peste plan. Ei doresc ca ziua de 23 August să-l găsească cu un bilanț rodnic.

Brigăzile din hala gatere din schimbul 1 și 2 conduse de Nicolae M. Ion, Nae Uța, Avram Gheorghe, Petre Gulie precum și cele conduse de circulariștii Petre Nițu, Maria Moisescu, se află în întrecere, luptînd pentru realizarea fiecărui procent peste sarcinile de plan.

Aplicînd în muncă metoda inițiată de Lidia Corabelnikova, membrii acestor brigăzi au realizat, în luna iulie, economii la materie primă în valoare de 12.665 lei.

Nu există loc de muncă în întreprindere unde să nu se aplice metodele înaintate de lucru. La depozitul de cherestea se aplică cu succes metoda Voroșin, metodă extinsă acum și la retezătorul mecanic. Brigăzile conduse de Rizea Dumitrache și Petre Mitu au reușit să elimine în mare parte timpii morți și astfel să-și depășească zilnic norma cu 166 la sută.

Succesele obținute de muncitorii de la U.I.L.-Domnești au făcut ca planul pe luna iulie să fie realizat înainte de termen.

Dintre fruntași s-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Gheorghe Gulie, Nae Uța, Nicolae V. Ion și alții care au fost în primele rînduri ale luptătorilor pentru o producție sporită.

Corespondent
NICOLAE MITU

Alături de comuniștii Complexului C.F.R. „Grivița Roșie" din Capitală, în primele rînduri ale întrecerii în cinstea celei de a XI-a aniversări a eliberării patriei se află și utemiștii.

În fotografie: utemista Ioana Maria lucrînd la raboteză adausuri la cutiile superioare pentru locomotive, obține zilnic însemnate depășiri ale sarcinilor de plan.

(FOTO: AGERPRES)

Angajamentul a fost îndeplinit

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

Colectivul fabricii de uleiuri vegetale „Prutul" din orașul Galați a îndeplinit de curînd sarcinile ce i-au revenit din planul cincinal. Răspunzînd la chemarea unor întreprinderi din regiunea Stalin, privind obținerea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan, muncitorii, inginerii și tehnicienii acestei întreprinderi s-au angajat să dea patriei pînă la sfîrșitul anului 720.000 lei acumulări socialiste peste plan dintre care pînă la 23 August 150.000 lei.

Conducerea întreprinderii, pentru a sprijini eforturile muncitorilor, a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice.

Ca măsură principală a fost și aceea de a realiza în termen planificat planul de reparații. Asigurînd funcționarea continuă a utilajului, muncitorii întreprinderii „Prutul" obțin noi realizări. În ultima vreme această întreprindere a livrat statului peste prevederile planului cantitatea de 821 tone ulei comestibil. Intensificînd întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, muncitorii acestei întreprinderi au folosit mai bine mașinile, materia primă și timpul de lucru, realizînd în luna iulie o creștere a productivității muncii de 9,5 la sută pe cap de muncitor. Printre preocupările de seamă ale acestui colectiv privind realizarea de acumulări socialiste peste plan a fost și aceea de reducere a consumului de materiale auxiliare. Respectînd procesele tehnice, luptînd împotriva risipei și pierderilor de ulei, schimbul maistrului Beraru Radu a realizat însemnate economii. Angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August de a da patriei peste plan 150.000 lei acumulări socialiste au fost realizate înainte de termen.

Elevii pe ogoare

Elevii școlilor medii din raionul Rîmnicu Sărat, participă cu elan alături de părinții lor la stringerea recoltei.

Astfel, 100 de elevi de la Școala medie de băieți și fete din Rîmnicu Sărat au răspuns chemării organizației raionale U.T.M. plecînd să lucreze în prima serie cîteva zile la G.A.C. Răducești și G.A.S. Rîmnicu Sărat, organizîndu-se în brigăzi care au inițiat întreceri între ele.

În felul acesta numai la secția Fotin de la G.A.S. Rîmnicu Sărat, 30 din acești elevi organizați în brigăzi au lopătat 213 tone de orz și grîu evitînd încingerea lui.

De asemenea, ei au prășit un hectar de vie și au îngrijit culturile de cartofi de pe o suprafață de 1,56 ha.

S-au remarcat în mod deosebit în aceste acțiuni elevii utemiști Marin Iacob de la școala medie de băieți, Vornicu Alene și Arănache Marcela de la școala pedagogică. La G.A.S. Răducești au mers în prima serie 67 din clasa a VIII-a și a IX-a, dintre care 7 băieți, iar restul fete.

Organizatorul U.T.M. al gospodăriei, tovarășul Pădineanu Ilie, le-a dat îndrumările necesare, astfel că elevii au reușit să îndeplinească zilnic cîte două norme.

Datorită acestui elan tineresc ei au reușit în scurt timp să dea o contribuție însemnată la strînsul recoltei.

Astfel au strîns 1100 kg. fasole, au plivit 1,45 hectare de grădină, au strîns orz de pe 7 hectare și au adunat snopii de grîu, așezîndu-i în clăi pe o suprafață de 60 hectare.

De asemenea, ei au smuls mazărea de pe o suprafață de 4 hectare și au strîns lucerna de pe o suprafață de 3 hectare. Conducerea gospodăriei le-a mulțumit pentru sprijinul lor prețios.

Corespondent
I. DAUȘ

O nouă întovărășire

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

Pe zi ce trece tot mai mulți țărani muncitori din raionul Tulcea se conving că numai lucrînd pămîntul în comun și cu mijloace mecanizate pot obține sporuri de recoltă. În comuna Ceatalchioi, în aceste zile din preajma lui 23 August, în frunte cu comuniștii, 19 familii de țărani muncitori au făcut cereri pentru a uni cele 28 hectare cît au împreună într-o întovărășire agricolă. Inaugurarea noii întovărășiri care a luat denumirea de întovărășirea „Drumul socialismului" a fost o mare sărbătoare. Noii întovărășiți au ales comitetul de conducere după care au votat în unanimitate statutul model al întovărășirii. La inaugurare au luat parte numeroși țărani muncitori din comunele și satele vecine.

Acțiuni voluntare ale tinerilor mineri

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). Întrecîndu-se în muncă în cinstea zilei de 23 August, tinerii mineri de la întreprinderea carboniferă Doicești-Pucioasa au dat în cadrul șutului voluntar o mare cantitate de cărbune peste prevederile planului.

Tot în întîmpinarea acestei sărbători, la chemarea organizației U.T.M., 50 de tineri de la mina Șotinga au efectuat 100 ore de muncă voluntară. Pe lîngă lucrările de întreținere din subteran făcute în acest timp, tinerii mineri au colectat cantitatea de 2.000 kg. fier vechi.

Numeroase acțiuni voluntare organizate de tinerii mineri vin să se adauge succeselor obținute. În întrecerea pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, brigăzile de tineret se străduiesc să dea contribuția lor la realizarea de cît mai multe acumulări socialiste.

La mina Șotînga, brigada condusă de utemistul Pleșa P. Constantin din sectorul II a extras cu 70 la sută mai mult cărbune decît prevedeau sarcinile de plan. Brigada condusă de utemistul Gheorghe D. Bălașa și-a depășit planul cu 62 la sută, iar brigada utemistului Tudose Ion II cu 60 la sută.

Minerii de la sectorul 3 Șotînga au reușit în luna trecută să depășească planul de producție cu 14 la sută. Pe baza rezultatelor obținute, sectorul trei a fost declarat în luna iulie sector fruntaș.

Aviația în sprijinul muncilor agricole

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Un zgomot de avion se auzea tot mai aproape. Pe orizontul albastru nu se zărea însă nimic. Zgomotul continua să crească mereu. Deodată ce văzui? De după colină apărură două avioane. Zburau așa de jos încît aveai impresia că se lovesc cu roțile de aracii viei.

În urma avioanelor rămînea o perdea groasă ce se depunea pe foile de viță. Asemenea zboruri joase mai văzusem cu două luni în urmă la gospodăria de stat „Costache Burcă" cînd avioanele „pliveau" de buruieni orzul cu ajutorul ierbicidelor.

Acum se petrecea o scenă asemănătoare. Singura diferență este că acum în locul ierbicidelor, avioanele împrăștiau soluție de stropit via pentru combaterea manei.

Cîteva zile, deasupra secției viticole a G.A.S. Ostrov, avioanele au făcut zboruri regulate stropind cu soluție 30 de hectare vie tînără și aproape 40 hectare pe rod. Datorită îndemînării piloților, mana care în urma ploilor începuse să atace via, a fost înlăturată. Au mai fost folosite avioane pentru stropitul viei la G.A.S. Țepeș Vodă pe o suprafață de 60 hectare și G.A.S. Poarta Albă pe 150 hectare.

Folosirea aviației la lucrările de vie este un lucru deosebit de important și avantajos. Stropitul care în general e o muncă grea, cu ajutorul aviației se execută ușor și repede, eliberînd un număr însemnat de brațe de muncă. Aceasta a făcut posibilă terminarea la timp a celei de a treia prașile, a ciupitului și copilitului viei. Acum a început să se execute în ritm rapid cea de a patra prașilă.

O mare bucurie au avut muncitorii secției viticole a G.A.S. Ostrov cînd au început culesul primilor struguri care s-au copt. Brigada condusă de utemistul Soare Laurențiu a recoltat pînă acum cea mai mare cantitate de struguri. Astfel din cele 675 kg. struguri trimise în primele zile pe piața Constanței 370 kg. au fost recoltate de brigada lui Laurențiu. Peste cîteva zile cînd va începe intens recoltarea strugurilor se va vedea care din cele 5 brigăzi de tineret care sînt în întrecere în cinstea lui 23 August, va da o producție mai mare de struguri și va cîștiga steagul de brigadă fruntașă.

TELEGRAME

Tovarășului Kim Du Bon
Președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Coreei de către glorioasa Armată Sovietică, permiteți-mi, tovarășe președinte, să vă felicit din inimă în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și să vă urez dvs., și prin dvs. întregului popor coreean, noi succese în opera de refacere a economiei naționale și în lupta pentru unificarea pașnică a Coreei.

dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Tovarășului Kim Ir Sen
Președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene

Cu ocazia marii sărbători a poporului coreean, cea de a 10-a aniversare a eliberării Coreei de sub jugul fascist, vă rog să primiți, tovarășe președinte, cele mai calde felicitări.

Guvernul și poporul romîn urează poporului coreean succes deplin în opera de refacere și dezvoltare a economiei și de înfăptuire a unității sale naționale, pentru binele și progresul poporului coreean și pentru întărirea păcii în lume.

GH. GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Tovarășului Nam Ir
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Democrate Coreene

Împlinindu-se 10 ani de la eliberarea Coreei de către glorioasa Armată Sovietică, vă rog să primiți, tovarășe ministru, călduroase felicitări și sincere urări de noi succese în lupta pașnică a poporului coreean pentru unitatea sa națională, pentru pace și colaborare între popoare.

SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Adunarea festivă consacrată aniversării eliberării Coreei

Sîmbătă seara a avut loc în sala Teatrului C.C.S. din Capitală adunarea festivă consacrată aniversării a 10 ani de la eliberarea Coreei.

La adunarea festivă au luat parte membri ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni ai artei și culturii, ofițeri superiori ai Forțelor noastre Armate, reprezentanți ai presei.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii: Al. Moghioroș, Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene la București, Al. Drăghici, J. Fazekaș, A. Bunaciu, M. Roșianu, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, D. Simulescu, I. Dobre.

Au fost intonate imnurile de stat ale R.P.R., R.P.D. Coreene și U.R.S.S.

Cuvîntul de deschidere al adunării a fost rostit de tov. I. Dobre, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor.

Despre cea de a 10-a aniversare a eliberării Coreei a vorbit tov. M. Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

A luat apoi cuvîntul ambasadorul R.P.D. Coreene la București, Den Em.

Participanții la adunare au manifestat îndelung pentru prietenia frățească dintre poporul romîn și poporul coreean, pentru marea prietenă și eliberatoare a celor două popoare, Uniunea Sovietică.

În încheierea adunării a fost prezentat un program artistic.

Cuvîntarea tov. M. Roșianu

În Republica Populară Democrată Coreeană — a spus vorbitorul — poporul muncitor sărbătorește în condițiile muncii pașnice, creatoare, cea mai mare zi din istoria sa: ziua eliberării Coreei de către Armata Sovietică, de sub jugul colonial al imperialiștilor japonezi. Eliberarea poporului coreean de către Armata Sovietică — a subliniat în continuare vorbitorul — a deschis acestui popor calea spre o dezvoltare liberă, i-a dat posibilitatea de a-și crea un stat liber și independent, să-și făurească propria sa bunăstare și fericire.

Datorită însă politicii unor cercuri imperialiste, țara a fost împărțită în două părți, cu două căi de dezvoltare deosebită: Coreea de sud, care a continuat să rămînă o colonie a imperialismului, în care nu există nici un fel de drepturi democratice și drepturi cetățenești, unde bogățiile țării servesc interesele trusturilor străine, și Coreea de nord unde muncitorii și țăranii conduși de Partidul Muncii din Coreea au cucerit puterea politică și au realizat transformări revoluționare în interesul poporului muncitor.

Tov. M. Roșianu a arătat apoi că în timp ce poporul Coreei de nord era în plin avînt constructiv, împotriva lui a fost dezlănțuită o agresiune. Timp de mai bine de trei ani pămîntul Coreei a fost scăldat în sînge, orașe și sate au fost transformate în ruine.

Încheierea armistițiului și încetarea focului în Coreea — a spus apoi vorbitorul — a fost primul pas pe calea destinderii în relațiile internaționale, a fost o dovadă grăitoare a posibilității rezolvării tuturor problemelor nerezolvate și litigioase pe calea pașnică a tratativelor, a fost o uriașă victorie a forțelor păcii, începutul procesului actual de destindere internațională.

Sub conducerea Partidului Muncii, a Comitetului său Central în frunte cu Kim Ir Sen, într-o atmosferă de mare avînt poporul coreean își reconstruiește astăzi țara. În munca sa neobosită pentru reconstrucția țării poporul coreean nu este singur, el are ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice, al R. P. Chineze, sprijinul celorlalte țări de democrație populară.

Ocupîndu-se în continuare de problema coreeană în lumina relațiilor internaționale actuale, tov. M. Roșianu a arătat că politica externă a R.P.D. Coreene este o politică consecventă de pace. Dar în timp ce guvernul R.P.D. Coreene aplică cu loialitate prevederile acordului de armistițiu, guvernul lui Li Sîn Man încalcă aplicarea armistițiului și torpilează rezolvarea problemei coreene. Conferința miniștrilor afacerilor externe care a avut loc în vara anului trecut la Geneva — a arătat în continuare vorbitorul — nu a reușit să rezolve problema unificării pașnice a Coreei. Conferința șefilor celor patru mari puteri care a avut loc recent la Geneva, și care intră în rîndul marilor evenimente istorice, deschide largi perspective realizării unei păci trainice și durabile în lumea întreagă. Conferința de la Geneva exercită o influență binefăcătoare în rezolvarea tuturor problemelor internaționale încă nerezolvate.

În încheiere vorbitorul a arătat că poporul nostru muncitor este legat printr-o strînsă prietenie cu poporul coreean. La cea de a zecea aniversare a eliberării Coreei, oamenii muncii din R.P.R. se bucură din toată inima de marile succese obținute de poporul coreean în toate domeniile de activitate și-i urează noi și mărețe realizări așa încît patria lui să fie cu adevărat o „țară a diminețiior liniștite", a bunei stări și fericirii celor ce muncesc.

Cuvîntarea ambasadorului Den Em

La 15 august 1945 — a arătat vorbitorul — glorioasa armată sovietică a eliberat țara noastră de sub jugul imperialismului japonez. Din această zi, în fața poporului nostru s-a deschis drumul larg al unei dezvoltări libere, independente și democratice a țării.

Vorbitorul a arătat marile succese dobîndite de poporul coreean, cu sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, R. P. Chineze și celorlalte țări de democrație populară în acțiunea patriotică de refacere a țării.

Realizarea armistițiului în Coreea și Indochina, încheierea Tratatului de stat cu Austria, normalizarea relațiilor dintre U.R.S.S. și Iugoslavia, desfășurarea cu succes a conferinței de la Bandung a țărilor Asiei și Africii precum și a conferinței de la Geneva, a conducătorilor celor patru mari puteri — au contribuit considerabil la destinderea situației internaționale și au arătat că problemele litigioase internaționale rămase încă nerezolvate pot fi soluționate pe cale pașnică, prin tratative.

Ambasadorul R.P.D. Coreene a spus în continuare: „Folosesc acest prilej, pentru a exprima în numele poporului coreean și al guvernului R. P. D. Coreene, poporului romîn, Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului R.P.R. recunoștința caldă pentru ajutorul material și moral dat poporului coreean în lupta pentru reconstruirea țării, pentru dezvoltarea economică a patriei noastre. Poporul țării noastre urmărește cu mare bucurie succesele obținute de poporul romîn pe calea construirii socialismului în țara sa. Întărirea prieteniei și solidarității dintre popoarele noastre — a spus în încheiere vorbitorul — va contribui fără îndoială la întărirea forțelor păcii și democrației, la instaurarea unei păci trainice în lume.

(Agerpres)

O răspundere nouă — o cinste meritată

Patriei — cît mai multe acumulări socialiste peste plan!

Printre întreprinderile din regiunea Stalin care au lansat chemarea pe țară „Să dăm patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan se numără și fabrica „Partizanul Roșu". Colectivul de aici s-a angajat să dea peste plan, pînă la 23 August, acumulări în valoare de 720.000 lei, iar pînă la sfîrșitul anului, 2.280.000 lei. Pe baza propunerilor venite din rîndurile muncitorilor, maiștrilor, tehnicienilor și inginerilor, conducerea fabricii a întocmit un plan de măsuri tehnico-organizatorice.

A trecut doar puțin timp de cînd în consfătuiri, textiliștii de aci și-au propus să folosească în muncă metode de lucru înaintate pentru a putea contribui din plin la realizarea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan și primele rezultate s-au și obținut. Ele sînt rodul muncii depuse de tinerele filatoare îndeosebi pentru a reduce retururile de pretort, pentru îmbunătățirea calității etc. Acum cantitatea firelor de pretort, care urmează să fie prelucrată din nou, s-a redus simțitor față de perioada anterioară. Se produc mai multe bobine peste plan.

...Schimbul de noapte nu se terminase încă și în secție apăreau una cîte una filatoarele care urmau să-și ia selfactoarele în primire: comunista Iudita Vesa, tinerele Maria Prejmereanu și Lucia Negoiță, conducătoare de selfactor și alte fruntașe. Să cunoaștem mai bine pe una dintre ele.

Lucia Negoiță e tînără de tot, dar îndemînatică la lucru. Nu trece lună să nu-și depășească planul cu 30—35 la sută. Acum și-a pus în gînd să și-l depășească cu și mai mult dînd fire de calitate bună, reducînd retururile de pretort. N-a trecut însă mult din ziua în care maistrul i-a spus:

— Ei, de azi încolo vei fi conducătoare de selfactor; răspunderea nu e mică, dar sînt încredințat că te vei putea descurca.

Lucia a acceptat. Simțea că va putea face față și a avut dreptate. În vremea cît lucrase ca ajutoare la selfactor învățase multe din tainele mașinei. Se străduise mult, urmărise atentă fiecare mișcare a muncitorilor care o ajutau să învețe meseria. Conducătoarea de selfactor nu-i dădea însă voie să oprească mașina pentru scoaterea levatei decît în prezența ei. Deși-i dădea dreptate pentru grija ei față de mașină, pe Lucia o necăjea totuși acest lucru. Într-o zi, „profesoara" ei a fost chemată pentru cîteva clipe din secție. Eu plec puțin — i-a spus ea. Fii atentă, Lucia.

Cînd s-a întors, Lucia oprise selfactorul și-i dădea zor cu scoaterea levatei.

— Ce faci aici? a luat-o la rost în glumă conducătoarea după ce cercetase și observase că totul era în ordine. Era atît de bucuroasă încît nu-și putea reține zîmbetul.

— După cum vezi, scot levata. Ce, era să mai aștept?

— Bine, bine, dar dacă făceai o boroboață?

— „Dacă"... dar vezi, n-am făcut-o!

Lucia s-a înscris la școala de calificare, a absolvit gradul I și II. Apoi, a început să aplice în producție ceea ce învățase — să folosească metodele înaintate. Acum munca ei are ceva din precizia unui ceasornic. De pildă, azi...

Înainte de a-și prelua schimbul, Lucia dădu o raită în jurul selfactorului. Apoi, împreună cu ajutoarea ei, se-ndreptă grăbită spre secția mașinilor de dărăcit. De aci, fetele aduseră cîteva suluri de pretort, așezîndu-le pe suporții de rezervă ai selfactorului pentru a le schimba din mers, după metoda Melnikov. Alegerea țevilor pentru bobine, sortarea acestora și alte pregătiri le-au făcut tot înainte de începerea lucrului. Într-un timp scurt, și-au pregătit și aprovizionat locurile de muncă cu materie primă. Înainte de a începe munca, Lucia n-a uitat să ungă șaiba de la motor; de fapt selfactorul îl unge și îl curăță în timpul mersului. În felul acesta, pe lîngă faptul că nu pierde din timpul productiv, contribuie și la prelungirea duratei de funcționare a mașinii.

La ora 7, selfactoarele sînt de acum mînuite de îndemînaticele muncitoare din schimbul I. Firele de lînă răsucită se înșiruie pe sutele de bobine supravegheate îndeaproape de tinere. E greu să poți distinge fiecare mișcare a Luciei, deoarece mîinile îi zboară parcă. Niciodată nu lasă mai multe fire să se rupă; pentru că e tot timpul atentă, izbutește să lege imediat fiecare fir rupt fără a opri vreodată mașina pentru defecțiuni mici. Lucia, ca și celelalte muncitoare, cunoaște angajamentul fabricii: să reducă pînă la sfîrșitul anului cu 13.000 kg. retururile de pretort.

Acum se ocupă de înfăptuirea angajamentului. Numai cînd pe sul mai sînt puține fire, atunci îl schimbă. Astfel, ea reduce cu mult retururile față de alte luni. Are în față pilda comunistei Iudita Vesa, care a reușit să scadă retururile la 1 kg. din 48 kg. fire lucrate. Succesele pe care le-a obținut în ultimul timp sînt demne de lăudat și o situează printre fruntașele secției.

Și tinerele țesătoare luptă pentru îndeplinirea angajamentelor. Cu cîteva luni în urmă, unele dintre ele nu se îngrijeau să păstreze curățenia și ordinea la locurile de muncă. În secție se făcea risipă de material: deșeuri în cantități mari, bobine aruncate în lăzi unele peste altele, iar pe jos zeci de metri de fire. Nu erau ferite de murdărie nici stofele țesute. Neglijența constituia o frînă în calea creșterii producției. Măsurile luate au dus însă la lichidarea acestor lipsuri. Acum se dă o mare atenție organizării și curățeniei locurilor de muncă și reducerii deșeurilor. Firele sînt strînse în cutii speciale, iar bobinele se aranjează în lăzi la capătul fiecărei mașini.

Tineretul din fabrică poate contribui din plin la îndeplinirea angajamentelor de a se realiza cît mai multe acumulări socialiste peste plan. Mobilizați de comitetul organizației U.T.M., tinerii în frunte cu utemiștii sînt antrenați în lupta pentru descoperirea resurselor interne, a folosirii tehnicii înaintate la fiecare loc de muncă. Pentru a izbuti însă în această acțiune ei au nevoie de o îndrumare competentă și continuă. Comitetul organizației U.T.M. cu sprijinul organizației de partid poate iniția o seamă de acțiuni în vederea sprijinirii tineretului în producție. Se pot organiza consfătuiri pentru răspîndirea experienței fruntașilor, a metodelor lor de muncă, cît și conferințe tehnice, ținute de ingineri sau tehnicieni în legătură cu o seamă de probleme specifice întreprinderii strîns legate de munca lor profesională.

Atunci cînd fiecare tînăr va fi animat de dorința să învețe, problema va fi în bună parte rezolvată. Pentru aceasta este însă necesar ca pe primul plan al muncii organizației U.T.M. din fabrică să stea sprijinirea concretă a procesului de producție.

POPA GAVRIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

Jurnal artistic „Dragostea unei femei"

Nu i-a fost ușor tînărului medic Marie Prieur să se obișnuiască cu viața din micul sat pescăresc, bătut de valurile și vînturile Atlanticului. La început, locuitorii, neîncrezători în priceperea ei, o ocoleau, nu-i cereau ajutorul. Muncind cu pasiune, alergînd la orice oră din zi și noapte să-i îngrijească, salvînd viețile copiilor ca și ale vîrstnicilor, Marie reușește să-și cîștige dragostea și respectul familiilor de cutreierători ai mărilor. Destinul ei pare a se împlini. Ea își găsește locul atît de important și de necesar în viața satului, cîștigă prietenia învățătoarei Leblanc care este la rîndul ei îndrăgostită pătimaș de profesiunea aleasă, ce o ajută la ridicarea vieții locuitorilor.

Tînăra fată începe să trăiască mai puternic, să se bucure intens de fiecare clipă, atunci cînd înțelege că-l iubește pe inginerul André, șeful unui șantier apropiat. Pe măsură ce dragostea lor se adîncește și le apropie tot mai mult sufletele, se naște însă o problemă care amenință să-i despartă. Amîndoi își iubesc meseriile, dar André nu îngăduie ca soția lui să continue a îngriji bolnavi; ea trebuie să i se dedice numai lui.

Văzînd sfîrșitul în singurătate, moartea tragică a învățătoarei Leblanc, Marie are un acces de disperare și este gata să renunțe la medicină pentru a se căsători cu tînărul inginer. Dar André e un om complicat. El nu poate trăi cu o femeie care, sacrificîndu-și profesiunea, ar păstra în suflet un regret profund pentru această renunțare. Șantierul unde lucra, s-a închis. André se îmbarcă în vaporul care-l va duce în Italia. Urletul sirenei vaporului sfîșie parcă inima Mariei, dar ea nu-și părăsește cabinetul medical. Ar fi deajuns să facă cîțiva pași pînă la chei și să plece alături de iubit. Dar ea știe că aceasta nu va însemna fericire; ea nu concepe fericirea fără munca ei, fără îngrijirea celor care suferă. O asemenea fericire cum a cunoscut în clipele cînd a operat în timpul furtunii un paznic al farului, la lumina lămpii de gaz, nu va găsi alături de bărbatul care o vrea numai pentru el. Așa cum stinge flacăra brichetei ce i-a rămas amintire de la André, înăbușe Marie în sufletul ei dragostea pentru acesta, dedicîndu-se dragostei pentru cei mulți cărora știința și pasiunea ei le sînt necesare.

Filmul franco-italian „Dragostea unei femei" se bucură de prețuire pentru că dezbate cu o mare forță artistică această problemă de morală cu un adînc conținut progresist. Regisorul Jean Gremillon care este și autorul scenariului a știut, ajutat de interpreții Micheline Presle (Marie), Massimo Girotti (André), Gaby Morlay (învățătoarea Leblanc) și alții, să ferească filmul de primejdia căderii în stereotipul melodramei burgheze, dînd o operă artistică viguroasă care educă în spiritul unor înalte idei.

„Liliomfi"

Chemarea de neînvins către artă, către teatru — iată ce constituia principala trăsătură caracteristică a tînărului actor maghiar Liliomfi. E tot atît de adevărat însă că Liliomfi era și un tînăr fermecător, vesel și plin de spirit, inimos și cult. Cum să nu se îndrăgostească de el tînăra Mariska, nu mai puțin frumoasă, iubitoare de teatru, romantică și drăgălașă?

Dar noul film maghiar în culori „Liliomfi", realizat după comedia lui Szigligeti Ede, o creație a dramaturgiei clasice a poporului prieten, nu se rezumă la povestirea încîntătoarei idile ce se naște între cei doi tineri. „Liliomfi" este o comedie, o satiră puternică plină de causticitate și de haz. Sub loviturile replicilor spumoase, ale acțiunilor pline de pitoresc se spulberă pe rînd pretențiile ridicole ale îngîmfatului doctor în filozofie Szilvay, crai bătrîn și nesuferit, aerele de primamoreză ale vînătoarei de zestre tot atît de vîrstnică și caraghioasă, guvernanta Camilla, tembelismul arogant al lui Schnaps cel cu „studii culinare" la Viena. Mai presus decît toate este însă ridiculizată întreaga atmosferă prăfuită a societății burghezo-moșierești maghiare în care tinerețea, dragostea, entuziasmul și talentul nu puteau trăi în voie decît într-o luptă neîntreruptă împotriva a tot ce era oficial, rigid, străin de popor. Peripețiile hazlii ale acestei lupte constituie de fapt conținutul cel mai de seamă al filmului. Ce aventuri comice am putea să vă povestim ca să vă dăm o idee despre imaginația bogată, spiritul satiric ingenios ce caracterizează pe realizatorii acestei excelente comedii? Nu aveți decît să vă duceți și să-l vedeți pe Liliomfi travestit într-un chelner bleg, vorbind peltic cu ajutorul unor prune ținute în gură, nu aveți decît să vedeți cît de măreț este gestul cu care maimuțica Romeo întregește hotărîrea profesorului Szilvay de a se căsători cu Camilla, punînd în chip solemn și drăgăstos lăbuța pe umărul fetei bătrîne. Sau să vedeți cît de bine petrece junele Schnaps în ciubărul în care a căzut și cum pasiunea pentru titluri nobiliare a multor snobi din acest film îi va pune în niște situații dintre cele mai caraghioase. Nu ne îndoim că vă vor place și scenele despre dragostea veselă și aprinsă a chelnerului Gyuri cu frumoasa fiică a hangiului și iubirea îmbinată cu pasiunea comună pentru teatru a lui Liliomfi și Marișka. Multe s-ar mai putea povesti dacă n-am fi siguri că vă veți duce să vedeți acest film ale cărui culori minunate reprezintă o adevărată victorie a tehnicii cinematografice maghiare și căruia regizorul Kàroly Makk i-a asigurat o desfășurare și interpretare fidelă atît spiritului epocii cît și unei juste aprecieri sociale a personajelor și întîmplărilor.

Vă veți bucura de asemenea în chip deosebit de muzica lui Otto Vincze care complectează de minune atmosfera voioasă a filmului.

ANA MIHAILESCU

Citește această carte!

Ion Creangă: „Amintiri din copilărie" *)

București, Editura Tineretului — 1950.

Ion Creangă este socotit de poporul nostru drept unul dintre cei mai de seamă scriitori ai săi. Opera sa nemuritoare este mult îndrăgită de vîrstnici ca și de tineri și copii.

„Poveștile" și „Amintiri din copilărie" constituie un adevărat tezaur de creație literară cu un profund caracter popular. Tocmai caracterul popular dă viabilitate, prospețime și frumusețe creației lui Creangă.

„Amintiri din copilărie" este opera de căpetenie a marelui povestitor. În aceste „Amintiri" el evocă cu multă sensibilitate artistică anii copilăriei petrecuți în satul său natal — Humulești — din ținutul Neamțului și în alte localități de prin împrejurimi, pe unde l-a purtat învățătura. Ion Creangă nu zugrăvește numai copilăria proprie, ci ne dă o imagine realistă a satului moldovean din regiunea munților, a stării sociale a timpului său. Datinele, obiceiurile și oamenii ne sînt prezentate în chipul cel mai veridic, reușind să ne sugereze o privire de ansamblu asupra vieții țăranilor din Moldova de la mijlocul secolului XIX, a societății satului romînesc din acea vreme.

Diferitele năzbîtii și pozne pe care le făcea cu ceilalți băieți de seama lui, precum și istorisirea unor întîmplări pline de haz, cum ar fi cea cu pupăza sau cu scăldatul, cu cireșele și isprava de la Broșteni, se îmbină într-o înlănțuire firească, atrăgînd și impresionînd plăcut pe cititor, aducînd în toată prospețimea și naivitatea el imaginea copilăriei oamenilor din popor care vor deveni țăranii necăjiți de mai tîrziu.

O serie întreagă de personaje, puse în diverse situații, intervin în decursul expunerii „Amintirilor", fiind tipuri precis conturate, cu existență proprie, stăpîniți de pasiuni, avînd obiceiurile și năravurile lor. În felul în care sînt prezentați aceștia precum și în descrierea faptelor lor se întrevede o puternică dragoste față de om, față de popor. Dar în același timp, Creangă demască cu multă forță caracterul antipopular și străin celor mulți unor instituții ale vremii ca școala, armata etc. Pe măsură ce micul Ion crește, învață să cunoască viața, se lovește de nenumărate greutăți, care-l fac să se maturizeze, pierzîndu-și naivitatea copilărească. De asemenea, marele povestitor ironizează elemente ale clerului lacom și fățarnic.

Pentru frumusețea prezentării faptelor și a limbii, pentru caracterul specific popular, „Amintirile" lui Ion Creangă constituie una dintre cele mai minunate opere ale literaturii noastre.

*) *Carte indicată în listele bibliografice ale concursului pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea".*

La aria noastră se treieră zi și noapte

Mulți tovarăși care au venit pe aici, la Mărășești, mi-au spus că avem cea mai frumoasă arie din regiune. Bineînțeles, spusele lor nu au putut decît să mă bucure; aceasta înseamnă că străduințele noastre nu au fost zadarnice. Comuniștii din organizația noastră de partid, împreună cu utemiștii, au stabilit încă din luna iunie un plan concret de amenajare a ariei.

Anul acesta, aria se află tot pe locul unde a fost și anul trecut. Pe acest teren sfatul popular a avut semănat orz de nutreț. Niță Traian și Raicu Ghiță, cu soțiile lor, Dogaru Constantin și alții au muncit cu multă rîvnă la această lucrare.

În timp ce Iordache Constantin, Pascu Constantin și utemistul Petrea Ion lucrau la confecționarea unui arc de triumf la intrarea pe arie, Grosu Dumitru și Codreanu Ion au început să aducă materialele necesare construirii barăcilor. Prin muncă voluntară, Gătej Ioan, Snop Vasile, președintele sfatului popular al orașului — tovarășul Aurel Chiriș — și mulți alții au construit pe arie o baracă mare în care stă cîntarul și se depozitează grîul pentru cotele către stat, pentru munciie S.M.T.-ului etc. De asemenea a mai fost amenajată o baracă pentru cooperativă în care să se vîndă răcoritoare, alimente și diferite produse industriale; o baracă în care este instalată biblioteca volantă și punctul sanitar.

Aria noastră este electrificată. Motorul l-am primit de la S.M.T.-Adjud, iar tînărul Vlasie Constantin îngrijește de el. Curent electric primim de la fabrica Mărășești, iar electricienii Iordache Constantin și utemistul Pascu Constantin au făcut o instalație bună și într-un timp scurt.

Cînd aria a fost gata, s-a trecut la pavoazarea ei. Utemiștii Andreciuc Ilie, Păduraru Dumitru și Dogaru Fănică au lucrat lozinci și indicatoare. A fost făcută apoi o gazetă a ariei, iar organizația de bază U.T.M. a confecționat un panou cu foto-montaje închinate celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia. În ziua de 26 iulie a început treierișul. Primul care a treierat a fost comunistul Ghiță Docan, care a obținut și cea mai mare producție: 2.500 kg. grîu la hectar. Astăzi, pe aria noastră, unde s-au cărat grînele de pe o suprafață de peste 100 de hectare, treieratul merge din plin. Paza ariei este asigurată de membrii organizațiilor de partid și U.T.M. din Mărășești. În timpul nopții, cele 10 reflectoare de pe arie luminează ca ziua. Batoza merge zi și noapte fără întrerupere.

Pe arie a mai luat ființă acum cîteva zile și un panou pe care sînt expuși snopi de grîu și orz. Poate fi văzut aici grîu de aproape 1,50 m. înălțime de pe ogorul țăranului muncitor Luță Scurtu, precum și grîu de o jumătate de metru de pe ogorul Mariei Anghel, care nu a pus în pămînt sămînță selecționată și nu a plivit ogorul niciodată.

Așa cum ne-am luat angajamentul în fața partidului, noi ne vom strădui să terminăm treieratul tuturor păioaselor pînă la 20 august.

GH. NEGOIȚA
responsabilul ariei nr. 1 din comuna Mărășești, raionul Panciu

Rezultatele aplicării regulilor agrotehnice

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Întrecerea patriotică pornită în cinstea zilei de 23 August pentru terminarea treierișului și predarea cotelor îndeamnă țăranii muncitori din numeroase gospodării agricole colective, întovărășiri agricole, sate și comune din raionul Slatina să termine treierișul înainte de termen. Buna organizare a muncii cetelor duce la folosirea întregii capacități de lucru a batozelor. De acest lucru s-au convins țăranii din gospodăriile agricole colective din comunele Brebeni, Mărgineni, Valea Mare, Curtișoara și din întovărășirile agricole din comunele Doba, Vîlcele, Perieți și Coteana care au terminat treieratul păioaselor. Comuniștii Ilie Dorobanțu, Domnica Dinu, Ilie Dumitrescu din comuna Milcov au fost fruntași la treieratul și predatul cotelor. După ce au treierat și predat cotele, ei n-au socotit terminată munca lor din această campanie. Și alături de ceilalți comuniști, ajutați de țăranii fruntași în muncile agricole, ei au mobilizat pe toți țăranii muncitori să treiere și să-și predea fără întîrziere cotele. Pînă în ziua de 10 august țăranii din această comună au terminat treieratul și și-au achitat în întregime cotele către stat. Recolta mare de grîu obținută de numeroși țărani muncitori a dovedit că numai respectarea și aplicarea cu strictețe a regulilor agrotehnice poate să aducă recolte bogate. Mai convingătoare ca orice sînt cele peste 2.400 kg. grîu la ha. obținute de țăranul Radu Preduț, cele peste 1.900 kg. grîu la ha. obținute de țăranul Marin T. Ion.

Cu mult înainte de termen au sfîrșit treieratul și țăranii muncitori din comuna Curtișoara și satele Malu Roșu, Proaspeți și altele.

Răsfoind scrisorile cititorilor

Realizări prin muncă voluntară

ALMAȘUL VA AVEA UN CURS NOU

Se obișnuiseră locuitorii comunei Hida, raionul Jibou, ca în fiecare an o suprafață de peste 500 hectare teren arabil să fie inundată prin revărsarea apelor Almașului. Cu cîtva timp în urmă însă, ei au gîndit: oare nu pot fi stăvilite apele? În alte părți s-au ridicat diguri, n-am putea face și noi? S-au adunat, s-au sfătuit, au cerut sprijin la raion și au hotărît schimbarea albiei Almașului. Pentru ușurarea muncii lor, sfatul popular regional a trimis în Hida un excavator. Încolo toate celelalte lucrări le vor face ei — locuitorii — prin muncă voluntară. Și „șantierul nostru", cum îl denumesc ei, a fost deschis prin începutul făcut de tinerii de la G.A.S.-Hida. După ei au venit tinerii colectiviști din satul Baica, apoi tinerii și vîrstnicii din satul Racîș. Pînă acum s-au făcut talazuri și nivelarea terenului pe o distanță care depășește 100 de metri și un canal pentru scurgerea apei în noua albie de 200 metri lungime. În noua albie, Almașul va trece încă din toamna anului acesta. Fiind zăgăzuite, apele lui nu numai că nu vor mai inunda cele peste 500 hectare, dar vor fi redate agriculturii și alte 100 hectare, nefolosite pînă acum.

Corespondent
FLORIAN IEPURE

ACOLO UNDE E NEVOIE SÎNT ȘI UTEMIȘTII

În urma unei ploi, apa se strînsese pe culturi. Recolta de grîu de pe o suprafață de 0,50 ha., aparținînd Daliei Patap, cît și alte culturi din comuna Pardoși, raionul Beceni, erau amenințate de a fi distruse. Tinerii din sat în frunte cu utemiștii au hotărît să sape ei șanțuri de scurgere și să salveze recolta. S-au împărțit pe echipe și... la lucru. În 120 de ore de muncă voluntară toată suprafața inundată a fost brăzdată de șanțuri și culturile eliberate de povara apei.

Tot în comuna Pardoși se începuse și construirea unui nou cămin cultural. Lucrările însă înaintau mai repede ca transportul unor materiale necesare. Drumul era în unele locuri desfundat, iar un pod era stricat și nu se putea trece cu carul pe el. Utemiștii însă au pus repede totul la punct. S-au evidențiat în aceste acțiuni voluntare tinerii Nae Bănulescu, Niță Calița, A. Șerbănescu și alții.

Corespondent
ARITON OLTEANU

★

Într-una din zile, spre sfîrșitul lunii iulie, cele 14 organizații de bază U.T.M. din comuna Novaci, din raionul cu același nume, regiunea Craiova, au hotărît să contribuie împreună prin muncă voluntară, la repararea drumului care leagă comuna Novaci de cabana de odihnă regională din muntele Rînca. În ziua fixată, tinerii, folosind sape, lopeți și tîrnăcoape au luat cu asalt drumul, reparîndu-l pe o distanță de peste 4 km. În numai 5 ore, tinerii au terminat lucrul.

Corespondent
ION VLAD

ÎN APATEU VA ARDE „LAMPA LUI ILICI"

Prin luna februarie a acestui an, Apateu, raionul Ineu, s-a votat autoimpunerea pentru electrificarea comunei. Apoi s-au început lucrările: s-au săpat gropile, s-au transportat stîlpii, care au fost apoi fixați. Electricienii au început și ei să tragă firele. S-au remarcat prin contribuția adusă tinerii: Aurel Botaș, Gheorghe Blidar, Florian Trifa, Aurel Petrefele, cît și țăranii muncitori Iona Stana, Ion Sărac și alții. Acum lucrările sînt terminate. Se așteaptă sosirea motorului și instalarea lui, astfel ca la 23 August — după cum e și planificat — în comuna Apateu să se aprindă „lampa lui Ilici".

Corespondent
TEODOR SARAC

Oamenii sînt frumoși (I)

PÎINE

Dragul meu,

Zilele trecute am cunoscut un cetățean grăsuț și zîmbăreț care, aflînd că sînt ziarist, m-a povățuit insistent să vizitez șantierul din raionul Sărmaș. Avea un dar nemaipomenit de a flecări, încît mi-a prezentat lucrările de acolo ca pe-o minune a secolului. „Acte de eroism măi tovarășe, mașini, măi tovarășe... Îți spun eu, facem praf Bucureștiul cînd om arăta ce sîntem în stare!"

Acuma sînt pe șantier — stau ca vai de lume pe o salcie smulsă din rădăcini — mă uit în sus și-n jos și tot nu înțeleg: de ce le place unora dintre noi să-și tragă pumni în piept și să vorbească așa, de florile mărului? Toate informațiile sforăitoare primite de la cetățeanul grăsuț, care vroia să facă „praf" Bucureștiul, mi-au amintit pe precupeții care stau călare pe marfă și strigă cît îi ține gura: ca la mine nu-i la nimeni!

Dragul meu, cînd am venit aici și-am întrebat: unde-i șantierul, în ce fază se află lucrările, ce mașini ați primit — am pus oamenii în încurcătură. „Care șantier? N-avem tovarășe, nici de sămînță. Poate vorbiți de șanțul acela..." Aici se muncește cu înverșunare și oamenii fug de vorbe mari ca de bată-l cruccea; aici totul se măsoară în metri de canal, fiecare e prezent la tîrnăcop ori la sapă — și trîmbițașii au fost trimiși la plimbare.

Așadar, să fim realiști.

De azi dimineață sînt pe traseu. Vreo trei sute de oameni — și bărbați și femei, de la cincisprezece la cincizeci de ani — dau cu tîrnăcopul și cu sapa, cosesc trestiușul, cară apă cu găleți... Într-o parte, hîrîie un tractor de pe vremea lui Pazvante. Dincolo — un alt tractor, mai de dai-doamne, de la S.M.T. Și ca să complectez tabloul, mai amintesc o femeie de vreo patruzeci de ani, scundă și îndesată, cu o imensă pălărie de paie în cap, care cară cu o găleată apă de băut de la vreo trei kilometri; cîțiva activiști care aleargă pe traseu și dau sfaturi; patru muzicanți din Sărmaș, care de azi dimineață o hîrîie într-una și tot nu mai termină. Și să nu uit: undeva, pe aproape, se află bufetul — o chichineață din scînduri așa și-așa... (Azi dimineață se punea problema ca bufetul să fie mutat mai pe-aproape de traseu. Cineva a fost de părere să-l transporte cu camionul. Bufetierul, om pietros și roșcovan, s-a opus categoric: Ce camion? Mă umflu eu odată și-l iau în cîrcă! A intrat în bufet și a început să-l hîțîne.)

Altceva? Pînă acum nu s-a înregistrat nici un act de eroism nemaipomenit cum zicea grăsunul. Oamenii aceștia sînt reținuți, muncesc cît trebuie și cum trebuie și nu s-apucă să facă pe grozavii, așa de pomană...

Omul care voia să facă praf Bucureștiul a uitat să-mi spuie un singur lucru, din cale afară de important: cu ajutorul acestui canal, care se va întinde pe o distanță de 28 de kilometri, vor fi redate agriculturii 2500 ha. teren arabil, 4500 tone grîu anual. Pămîntul cel mai bun de prin părțile astea e înecat în mlaștină de cine știe cînd. Povestea-i așa că de la Miheșu de Cîmpie și pînă departe, către Budești, se întind niște mlaștini de te apucă scîrba, nu alta. Numai trestiuș și ochiuri de apă coclită, broaște și șerpi și țînțari și dracu mai știe ce! Povestesc localnicii că prin 1905 au venit pe-aci niște domni care au promis marea cu sarea. „Strîngeți bani, oameni buni. Bateți palma și dacă n-om face noi un canal să vă placă, apoi să ne trageți în țeapă. Banii jos!" Domnii au luat banii și s-au dus — iar oamenii tot au așteptat cu țepile pregătite.

Abia acum, prin mijlocul acestor mlaștini se taie un canal, pe alocuri adînc de doi metri și lat de șapte. Lucrările au pornit la cererea și cu sprijinul oamenilor din raion. Mecanizarea pe șantier? Cîteva tractoare. Încolo — sape, lopeți și tîrnăcoape. Nici nu e nevoie de altceva. Comandamentul șantierului a stabilit de la început că fiecare va veni de acasă cu „mica mecanizare" în spate. Un gură-spartă a împînzit povești despre niște excavatoare teribile care și-ar face de cap pe șantier. Azi dimineață, un pui de țăran din Chesău l-a interogat pe Marin D. Nicolae:

— Da' unde-s *scavatoarele* alea? Ha?

— Le-au mîncat puricii, feciorule!

— Ha? Vreau să le văd.

— Mă, tu ți-ai adus sapă?

— Adus!

— Atunci du-te la lucru!

De azi dimineață, trei sute de oameni, țărani din Chesău și funcționari din Sărmaș, se luptă cu mlaștinile. Să auzi rîsete și sudălmi! Totul pornește de la cizmele de cauciuc. Toți poartă niște cizme croite pe măsura unor uriași. Bărbații le tîrîie cum le tîrîie după ei, dar femeile cum fac un pas, cum cad în brînci. Printre oameni se învîrtesc muzicanții din Sărmaș. Trei dintre ei chinuie viorile de te apucă mila. Contrabasistul, om greoi, mătăhălos, trage din greu, parcă ar tăia lemne.

— Un ceardaș, măă! Da' n-auziți mă?

Primul violonist o-ntoarce pe ceardaș. Secundul își șterge fruntea de sudoare. Contrabasistul se fîțîie parcă îl pișcă puricii. Vrea să potrivească contrabasul pe o piatră, dar în clipa aceea, dracu știe ce face, cade în nămol. Primul violonist, mîniat, sare cu gura:

— Apoi, mă, tu ești bun să dai cu căciula-n cîini!

— Lasă-mă, că mooor!

Contrabasistul abia și-a udat fundul pantalonilor. Ia contrabasul în spate și aleargă în porumbiște.

La prînz, oamenii se adună în jurul bufetului. Mănîncă slănină cu ceapă și beau bere. Muzicanții se întind pe spate, proptesc viorile în bărbie — și zi-i și nu te lăsa. Joacă toți, cu mic cu mare.

Zilnic vin alți oameni pe șantier, din toate satele raionului. Pînă acum au trecut pe aici șapte mii de oameni. Paisprezece mii de zile muncă. Nimeni nu-i obligă, vine care cum vrea, cînd și cum poate. În fiecare dimineață, la cinci, camioane de mare tonaj pleacă prin sate să adune oamenii. Niciodată — de cînd au început lucrările — camioanele n-au reușit să ia, într-un singur drum, toți doritorii să vie pe șantier. Trebuie să facă două și trei drumuri. Unii nici nu mai așteaptă camioanele. Pornesc de cu noapte, în căruțe.

Dragul meu, șantierul străbate doar cîteva sate, dar aici vin oameni din toate satele raionului. Comuna Mociu se află la 31 kilometri de șantier. Toți cei din Mociu au fost de două ori pe șantier. Grebeniș — 20 kilometri. Grebenișenii și-au anunțat pentru a treia oară sosirea. Nu e nevoie de camion. Vin cu căruțe. Și aș dori să-ți mai spun ceva. Iacă, zilele astea lucrările au ajuns în dreptul satului Balta. În satul ăsta se află o moară vestită — și vin aici oameni din nu știu cîte sate să macine grîu și porumb. Am trecut azi dimineață pe la moară întîmplător și-am găsit acolo trei cetățeni din Miheșu de Cîmpie. După ce s-au înțeles cu mecanicul în ce fel să le macine grăunțele, au pornit prin sat, pe la cunoscuți, să împrumute sape și lopeți. Curînd, i-am întîlnit pe șantier, cot la cot cu ceilalți.

— Mă, voi din Miheș, sînteți ai dracului, mă!

— Sîntem, că așa-i felul nost'!

— Nu vă lăsați!

— Nu ne lăsăm, mă!

Acuma, la prînz, cei trei din Miheș au încărcat sacii-n căruțe și-au pornit spre casă. Niciunuia dintre oamenii aceștia nu le trece prin cap să facă praf Bucureștiul. Doamne ferește! Iacă, acuma stau pe o salcie și-i ascult pe cei din jur. Un bătrînel, pierdut în cizme, gol pînă la brîu, cu pălărie de paie în cap, discută cu un altul:

— Ți-o fătat vaca, mă?

— Ie, alaltăseară. Doi viței.

— Noa, îi bine de tine. Da'purcei ai?

Bătrînul se învîrte ca o sfîrlează, strînge trestiușul cu o seceră și zice:

— Ai, soarele meu, ce grîu o crește aici!

— Aia-i treaba lui, să crească!

— Ai, soarele meu! Asta-i pămînt, mă! Dar nu-mi ziseși cu purceii...

Marin D. Nicolae, învățător și organizator al șantierului, aleargă cu niște steaguri în spate. Marin e un bărbat trecut de patruzeci de ani, osos, dar bine legat, pîrlit de soare îngrozitor. Știu doar atît despre el: că e de loc de undeva de prin fostul județ Vlașca și n-a mai dat pe la părinți de șapte ani. Vreo trei veri le-a petrecut în tabere, cu pionierii. În celelalte a avut de lucru cu echipa artistică din Micești, unde-i învățător de treisprezece ani. Vacanța asta și-o petrece pe șantier. Se scoală la cinci și se culcă la zece seara. Ar vrea să muncească pe un șantier adevărat, cu mii de oameni. Altceva? Îi place să discute literatură. Cum te prinde la o discuție mai așa, mai din suflet, te întreabă: Ce părere ai despre Dumitru Mircea? Dacă întîrzii cu răspunsul — își cere scuze — am de lucru, da, da, — și aleargă pe traseu. Dacă te arăți încîntat, zice, pripit:

— Eu i-am fost învățător...

— Și era băiat bun?

— Iertați-mă, am de lucru!

Învățătorul poartă steagurile de fruntaș dintr-un capăt în celălalt al traseului de cîteva ori pe zi. Echipele fruntașe se schimbă aici din ceas în ceas.

Toți sînt agitați, aleargă, strigă. Un singur om mă uimește prin calmul său desăvîrșit, tractoristul din Sărmaș, Ștefan Molnar, un flăcăuț trecut de douăzeci de ani, negricios, cu o față severă, mîndră. Stă pe tractor ca-n fotoliu și întreaga lui înfățișare dovedește că simte o plăcere drăcească atunci cînd trece triumfător prin sălcii și stufăriș. În urma tractorului, totul se face una cu pămîntul. Drum deschis canalului.

Din cînd în cînd, tractoristul se răsucește în fotoliul lui și mormăie, vrînd să pară îmbufnat:

— Măi, tu, nu mai da cu pămînt că te-apuc de chică...

— Sîc, sîc! Ai vrea tu!... O țigăncușă din Chesău se apleacă pe furiș, strînge bulgări și tot zvîrle după el. De azi dimineață o ține așa, într-una. Dă de două ori cu sapa și zvîrle de trei ori cu bulgări.

— Măi, tu, eu te bat...

— Bați tu pe cine-ai mai bătut!

Fata rîde, dezvelindu-și dinții albi, ca fildeșul.

Acuma, la prînz, tractoristul se învîrte printre oameni și se uită lung unde știe el — și-i place. Se apropie de fată, și încercînd să pară indiferent, o întreabă, din mers:

— Măi tu, la voi îi joc diseară?

— Îi...

— Și tu cu cine joci?

— Cu cine vreau!...

— Cred că diseară plouă... mormăie flăcăul.

— Poate că da, poate că nu...

Tractoristul soarbe o halbă, apoi se depărtează fredonînd:

...Lung îi drumul Clujului,
Da-i mai lung al dorului...

Fata rămîne locului, cu un bulgăre în mînă...

...Aici va fi pîine...

NICOLAE ȚIC

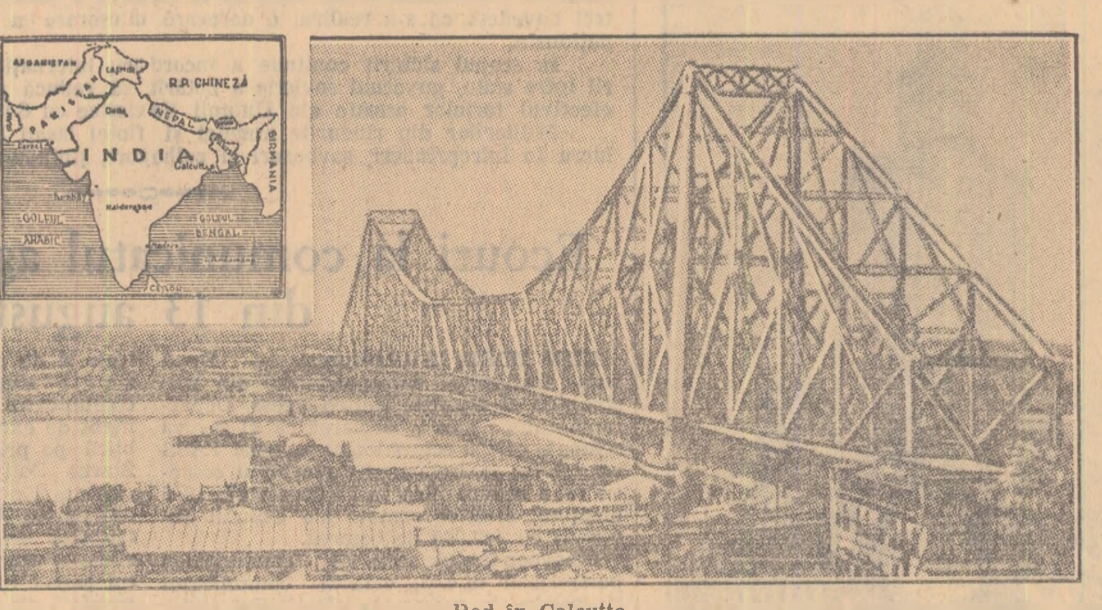
Sărmaș, iulie.

Pagini noi în istoria Indiei

Sunau prelung sirenele. Suierul lor metalic vestea bucuria. O pagină nouă începea în istoria încercatului popor indian. Era 15 august 1947 — ziua proclamării independenței Indiei.

Poporul indian a parcurs un drum lung, plin de jertfe pînă în ziua în care pe harta lumii a apărut o Indie independentă. Sînt multe lucruri triste pe care oamenii nu le uită nici în momentele de cea mai profundă bucurie.

În ziua proclamării independenței statului lor național, indienii nu puteau uita anii jugului colonial. Au fost mulți la număr acești ani și au lăsat amintiri dureroase. Încă de la sfîrșitul secolului al XV-lea, au început să forfotească prin India tot soiul de cuceritori purtați pe mări și oceane de corăbiile lor. Prin 1600 ia ființă „British East India Company" (Compania britanică a Indiilor răsăritene). Istoria acestei companii este istoria acaparării Indiei de către capitalul englez. Cu arma într-o mînă, cu un pumn de monezi în cealaltă — așa a fost cucerită India.

Pod în Calcutta

Este greu de înfățișat în cîteva fraze ce a însemnat colonialismul pentru India. Poporul indian a devenit un popor sărac într-o țară bogată. Dezvoltarea Indiei a fost împiedicată prin toate mijloacele; un stat ca cel indian, posedînd resurse multilaterale, a fost condamnat să devină un apendice agrar al metropolei industriale. Situația aceasta a continuat de-a lungul a zeci și sute de ani. Împotriva cumplitelor stări de lucruri cei mai buni fii ai poporului indian au luptat cu abnegație. Trecerea Indiei la o dezvoltare de sine stătătoare a însemnat desigur un punct de cotitură în istoria poporului indian.

India dispune de mari posibilități de dezvoltare. Cîteva date de ordin geografic și economic sînt concludente. Pe un teritoriu de 2.940.000 km. pătrați locuiesc circa 360.000.000 de oameni. Ca suprafață, număr de locuitori și resurse ale solului și subsolului, India este al doilea stat din Asia, primul fiind R. P. Chineză. Teritoriul indian este situat între munții Himalaya și Oceanul Indian, la hotarele sale aflîndu-se în nord-vest Pakistanul de vest, în nord R. P. Chineză, Cașmir, Nepal, Butan și Sikkim iar în nord-est — Pakistanul de est și Birmania.

La 26 ianuarie 1950, India s-a proclamat republică și tot atunci prima constituție indiană a intrat în vigoare. India mai face încă parte din Commonwealthul britanic.

Cucerindu-și independența națională poporul indian s-a găsit în fața unor probleme complexe. Moștenirea lăsată de colonialismul britanic este grea. Economia și mai ales industria trebuie scoasă din starea de înapoiere în care se află. Jawaharlal Nehru, în cartea sa intitulată „Descoperirea Indiei", subliniază că multe din greutățile pe care trebuie să le suporte India în prezent „s-au născut în perioada dominației engleze, ca un rezultat direct al politicii engleze".

Cifrele reușesc să reflecte nivelul atins de industria indiană. Producția anuală de oțel este de aproximativ 1.200.000 tone, iar extracția de cărbune reprezintă 36.000.000 tone. Majoritatea întreprinderilor industriale sînt de textile sau alimentare. Este limpede că, pentru o țară de proporțiile și cu posibilitățile Indiei, stadiul actual de dezvoltare a industriei este încă rămas în urmă. De altfel, este necesar să se sublinieze că numeroase din întreprinderile industriale existente aparțin încă capitalului englez precum și monopolurilor din alte țări occidentale. Se poate ușor înțelege că aceste monopoluri nu sînt interesate să contribuie la lărgirea potențialului industrial al Indiei și că multe dificultăți ale Indiei provin din această cauză.

India este însă preocupată în acest moment mai mult decît oricînd de intensificarea ritmului ei de dezvoltare industrială. In acest scop a fost elaborat un plan cincinal pe perioada 1956—1961. Acest plan este o continuare a programului de dezvoltare economică pe anii 1951—1956, program care s-a soldat pînă în prezent cu o seamă de rezultate pozitive. Astfel, în primul trimestru al acestui an, producția industrială a Indiei a atins nivelul cel mai înalt din perioada postbelică. Desigur aceasta este o realizare importantă, după cum în mod incontestabil realizări importante reprezintă și construirea unui număr de întreprinderi industriale în diferite regiuni ale Indiei.

În elaborarea planului cincinal pe perioada 1956-1961, guvernul indian a atribuit o atenție deosebită industriei grele. Dezvoltarea unei industrii grele nu înseamnă numai a pune o temelie solidă întregii dezvoltări a economiei naționale, ci a crea bazele ridicării nivelului de trai al poporului și a întări independența națională. Se pare că India își va concentra eforturile pentru construirea unei puternice industrii grele. De altfel, crearea recentă a unui minister al siderurgiei este concludentă în acest sens. Strădania Indiei se bucură de sprijinul și înțelegerea Uniunii Sovietice. Între U.R.S.S. și India s-au stabilit trainice relații prietenești, de colaborare multilaterală. U.R.S.S. va construi în India o oțelărie cu o capacitate anuală de 1.000.000 tone. Condițiile în care statul sovietic construiește această uzină reprezintă, după cum menționa ziarul indian „New Age", „un exemplu de ajutor frățesc".

Greutăți mai mari întîmpină India în rezolvarea problemei agrare. Reforma agrară nu a pus capăt lipsei de pămînt. Condițiile de muncă în agricultură sînt încă rămase în urmă.

Guvernul indian se preocupă însă de dezvoltarea agriculturii și dirijează sume însemnate în direcția stimulării creșterii producției agricole precum și în direcția construirii unor instalații de irigație și energetice. O măsură care, printre altele, va avea influență pozitivă în viața satului indian este recenta naționalizare a Băncii Imperiale a Indiei și transformarea ei într-o bancă de stat.

Poporul indian înțelege că pentru a învinge dificultățile, pentru a se putea dedica unei munci constructive de mare amploare și pentru a-și făuri astfel o existență demnă, are nevoie de pace. India se manifestă pe arena internațională ca un stat iubitor de pace, ca un stat dornic să contribuie la reglementarea pașnică a problemelor internaționale litigioase. Guvernul indian s-a pronunțat împotriva participării la blocurile agresive create în Asia de sud-est de anumite cercuri interesate în menținerea încordării internaționale. În mod invariabil, India s-a manifestat ca adeptă a principiului coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite.

Opinia publică mondială apreciază eforturile pe care India, alături de U.R.S.S. și Republica Populară Chineză, le-a depus pentru încetarea războaielor din Coreea și Indochina, precum și activitatea reprezentanților indieni în comisiile neutre de supraveghere a armistițiului din aceste două țări. India a adus o importantă contribuție la reușita conferinței de la Bandung a țărilor Asiei și Africii, conferință care a fost o puternică manifestare împotriva colonialismului, pentru pace și înțelegere între popoare.

Guvernul indian se pronunță pentru dezarmare, pentru interzicerea armei atomice, pentru respectarea drepturilor legitime ale R. P. Chineze. Această atitudine se bucură de simpatia cercurilor largi ale opiniei publice.

Principiile respectării reciproce a integrității teritoriale și a suveranității, neagresiunii, neamestecului în afacerile interne, egalității și avantajelor reciproce și coexistenței pașnice — formulate în declarația comună Ciu En-lai-Nehru — stau la baza relațiilor Indiei cu o serie de țări. Vizita premierului indian în Uniunea Sovietică a fost salutată cu căldură, ea stîrnind un ecou puternic în întreaga lume. Prietenia sovieto-indiană constituie un însemnat aport la întărirea păcii în lume, la realizarea coexistenței pașnice.

Popoarele lumii sprijină eforturile Indiei în lupta pentru pace. Opinia publică este alături de poporul indian în lupta pe care acesta o duce pentru realipirea la India a unor teritorii aflate sub stăpînire portugheză, între care cel mai important este Goa. Pe bună dreptate, se poate considera că existența stăpînirii străine pe teritorii ce aparțin Indiei, constituie o primejdie pentru independența statului indian.

Poporul romîn nutrește sentimente de profundă prietenie față de harnicul și talentatul popor indian. Oamenii muncii din R.P.R. urmăresc cu satisfacție succesele Indiei în construcția unei vieți mai bune și în întărirea independenței sale naționale, precum și contribuția pe care poporul indian o aduce la cauza păcii.

Opinia publică romînească a salutat cu bucurie venirea la București a unui trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii India și își exprimă dorința fierbinte ca relațiile romîno-indiene să se întărească neîncetat spre binele ambelor popoare și în interesul păcii mondiale. Poporul romîn este alături de poporul indian în ziua marei sale sărbători — ziua proclamării independenței naționale a Indiei.

E. OBERST

Declarația guvernamentală a lui Otto Grotewohl

BERLIN 12 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

În ședința din 12 august a Camerei Populare a R. D. Germane, primul ministru Otto Grotewohl a dat citire unei declarații guvernamentale.

La începutul declarației, Otto Grotewohl a subliniat marea însemnătate a conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri.

Poporul german, a subliniat Grotewohl, dorește destinderea continuă a încordării internaționale. Ca și alte popoare, el are tot interesul ca probleme atît de importante cum sînt crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, dezarmarea, nefolosirea armei atomice și asigurarea păcii să fie în sfîrșit rezolvate.

Oamenii vor pace, a continuat Grotewohl. Ei cer cu hotărîre ca de pe pămîntul german să nu mai pornească niciodată o nouă agresiune, un nou război. Ținînd seama de învățămintele istoriei, ei cer pe bună dreptate ca o Germanie reunificată să nu poată amenința în nici o împrejurare securitatea altor popoare europene, să nu le poată tîrî în noi aventuri militare și mai sîngeroase.

Prin urmare — și această convingere găsește o recunoaștere tot mai largă, și nu numai în Germania — reunificarea Germaniei poate și va fi înfăptuită numai într-o Europă a cărei securitate să fie temeinic asigurată.

Este cît se poate de limpede, a declarat O. Grotewohl, că reunificarea Germaniei poate fi realizată nu printr-o contopire mecanică a celor două părți, ci pas cu pas, pe calea colaborării și apropierii între cele două state germane. Aceasta este calea reală propusă la Geneva de guvernul Uniunii Sovietice. Aceasta este calea care duce la reunificarea Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat, care să nu amenințe alte popoare și care în loc să se transforme în cîmp de bătălie într-un război cu folosirea armelor atomică și cu hidrogen, să garanteze poporului german și celorlalte popoare europene un viitor fericit și pașnic.

Singura cale reală spre unificarea Germaniei, a spus în continuare Grotewohl, este legată de eforturile comune ale celor patru puteri și ale poporului german. Conferința de la Geneva a confirmat în întregime punctul nostru de vedere conform căruia rezolvarea problemei Germaniei este imposibilă fără participarea Germaniei. Și dacă cele patru puteri au ținut la Geneva această conferință și au obținut destinderea încordării, orice german cu sentimente patriotice trebuie să vadă limpede că germanii din răsăritul și apusul Germaniei pot și ei duce tratative și ajunge la o înțelegere reciprocă în problemele de importanță vitală pentru națiunea germană.

Reunificarea Germaniei este posibilă numai în cazul că există premiza pentru o apropiere între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană și cu condiția să se țină seama pe deplin de interesele R. D. Germane, de pozițiile ei interne și externe. Germania nu poate fi reunificată cu prețul intereselor oamenilor muncii din R. D. Germană. Oamenii muncii din R. D. Germană nu vor renunța niciodată la cuceririle pe care le-au obținut în decurs de 10 ani de muncă dîrză.

Atît interesele Republicii Democrate Germane cît și interesele Republicii Federale Germane pot fi luate în seamă numai în cazul că problema germană se va rezolva cu participarea germanilor înșiși.

În ce direcție poate și trebuie să fie orientată crearea premizelor pentru reunificarea Germaniei? Din primul grup al acestor premize face parte înfăptuirea unor largi măsuri îndreptate spre micșorarea încordării internaționale. Cea mai importantă din aceste măsuri este crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Din celălalt grup de premize necesare reunificării Germaniei fac parte măsurile pentru o apropiere directă între R.D. și R. F. pe o bază intergermană. Unificarea Germaniei nu va putea fi înfăptuită dacă germanii din răsărit și din apus nu se vor întruni pentru a discuta împreună măsurile menite să înlăture pas cu pas sciziunea existentă în prezent între cele două părți ale Germaniei. Aceste măsuri ar trebui luate în primul rînd în următoarele direcții:

1. Micșorarea sistematică a încordării existente între cele două părți în scopul încetării așa-numitului „război rece" înlăuntrul Germaniei și a creării unei atmosfere favorabile în relațiile între cele două state germane.

2. Extinderea legăturilor economice și comerciale între cele două state germane. Lărgirea unor asemenea legături ar contribui și la înlăturarea barierelor economice apărute ca urmare a scindării țării și ar înlezni o mai bună folosire a capacităților de producție, ar extinde folosirea brațelor de muncă ale populației, ar spori circulația mărfurilor și ar duce la ridicarea generală a bunăstării poporului german.

3. Sprijinirea sub toate aspectele a dezvoltării relațiilor culturale între cele două state ale Germaniei ca un important aport la cauza apropierii dintre ele. Guvernul Republicii Democrate Germane nu vede nici un motiv care ar putea împiedica un schimb larg de delegații de reprezentanți ai culturii și științei, de delegații sportive precum și un schimb de informații în toate domeniile artei, științei și sportului.

4. Îmbunătățirea condițiilor pentru populație în domeniul traficului între cele două state germane și crearea premizelor necesare pentru trafic.

Grotewohl a trecut apoi la problema alegerilor pe întreaga Germanie.

Otto Grotewohl a subliniat în continuare că vizita delegației guvernamentale sovietice în Republica Democrată Germană, la invitația guvernului R.D. Germane, este în strînsă legătură cu conferința de la Geneva. Grotewohl a subliniat că, după cum se știe din comunicatul publicat în presă, în cursul convorbirilor avute cu membrii delegației guvernamentale sovietice a reieșit deplina înțelegere și năzuința comună spre obținerea reunificării Germaniei. Vizitarea Republicii Democrate Germane de către delegația guvernamentală sovietică, a declarat Grotewohl, a reprezentat un eveniment istoric pentru întregul popor german.

Referindu-se la propunerile guvernului sovietic cu privire la stabilirea de relații normale diplomatice, comerciale și culturale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, Grotewohl a subliniat că guvernul R.D. Germane salută această propunere.

Grotewohl a subliniat în continuare necesitatea întăririi sub toate aspectele a Republicii Democrate Germane ca bastion al poporului german în lupta pentru pace, securitate și reunificare.

Poporul german, a declarat Grotewohl, trebuie să-și aducă contribuția la asigurarea securității în Europa, el trebuie să realizeze o înțelegere reciprocă în ceea ce privește acțiunile și măsurile pe întreaga Germanie și să pășească astfel pe calea reunificării pașnice și democrate a Germaniei. Viitoarea conferință a miniștrilor Afacerilor Externe cere imperios precizarea punctului de vedere german. Conferința de la Geneva admite în mod clar participarea reprezentanților germani la viitoarea conferință a miniștrilor Afacerilor Externe. De aceea este cu totul contrar intereselor germane ca domnul Adenauer să se declare tocmai acum împotriva participării reprezentanților germani la conferință, pronunțîndu-se astfel împotriva directivelor date miniștrilor Afacerilor Externe.

Guvernul R.D. Germane, a spus în încheiere primul ministru, va face totul pentru a contribui la desfășurarea cu succes a conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe. El consideră oportun să se elaboreze un punct de vedere al întregii Germanii și ca acest punct de vedere să fie expus la Geneva, împreună cu reprezentanții Germaniei occidentale.

Guvernul R.D. Germane, a subliniat Grotewohl, este de asemenea gata, ca, în cazul în care guvernul de la Bonn va continua să rămînă la punctul său de vedere antinațional, să reprezinte în mod independent la Geneva interesele poporului german. Poporul german poate fi sigur că Republica Democrată Germană va continua să acționeze neabătut în interesele cauzei naționale. Conferința de la Geneva a indicat poporului german direcția spre rezolvarea problemelor sale vitale. Ea a oferit poporului german șanse uriașe. Să acționăm deci în conformitate cu aceasta, în interesul asigurării securității în Europa și, implicit, în interesul reunificării pașnice a patriei noastre, în interesul păcii!

★

Camera Populară a R. D. Germane a aprobat întru totul declarația guvernului R. D. Germane.

Impresiile profesorului danez O'Hon Rosing despre vizita făcută în țara noastră

Profesorul de istorie O'Hon Rosing, de la un liceu din Copenhaga, împreună cu un grup de 6 copii danezi, premianți ai concursului de desene organizat în cadrul expoziției de artă populară romînească deschisă la Copenhaga, au fost cîteva săptămîni oaspeți ai țării noastre invitați de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Înainte de a părăsi Romînia, prof. O'Hon Rosing a avut o convorbire cu un corespondent al Agenției Romîne de Presă „Agerpres", căruia i-a împărtășit impresiile sale despre vizita făcută în țara noastră.

„Am petrecut zile de neuitat în țara dvs. — a spus prof. O'Hon Rosing. Împreună cu copiii pe care i-am însoțit am vizitat cîteva stațiuni de odihnă. Predealul și stațiunile de pe litoral, mai cu seamă Mamaia, pot rivaliza cu cele mai minunate stațiuni din lume.

În stațiunile de pe litoral am cunoscut, în afara muncitorilor și a intelectualilor romîni cu care m-am întreținut, și numeroși vizitatori străini din Cehoslovacia, Ungaria, Polonia, R.D. Germană, Franța, Anglia etc., care își petreceau acolo concediul. Toți mi-au vorbit de condițiile bune de găzduire ce li s-au oferit. La Mamaia și la Predeal am văzut case de odihnă pe care, trebuie să vă mărturisesc noi nu le avem în Danemarca.

M-a impresionat de asemenea ceea ce s-a realizat în țara dvs. pentru copii și tineret. Am vizitat Palatul Pionierilor din București, școli și facultăți; am vizitat parcuri, stadioane și terenuri de sport. Capitala țării dvs. se poate numi, fără exagerare, „orașul stadioanelor".

Cei 6 copii care m-au însoțit în această vizită mi-au pus numeroase întrebări, la care cu greu le-am putut răspunde, comparativ cu ceea ce s-a realizat din acest punct de vedere în Danemarca.

În Romînia am legat numeroase prietenii. Aș dori ca mulți din noii mei prieteni de aici să-mi întoarcă vizita în Danemarca.

Întors în țară, voi face tot ceea ce îmi va sta în putință pentru a face cunoscut în Danemarca ceea ce am văzut în Romînia.

Tineretul din R.P.D. Coreeană trăiește o viață pe care n-a cunoscut-o niciodată vre-o generație din Coreea.

Regimul de democrație populară asigură cele mai bune condiții de dezvoltare. In anii de după eliberare, tineretul este prezent pretutindeni unde pulsează freamătul construcțiilor. Tineretul se află în rîndurile celor ce construiesc mari uzine, în rîndurile celor ce fac ca Phenianul să înflorească.

Viața pe care o trăiește tineretul devine din zi în zi mai bună. Munca însuflețită pentru întărirea patriei este răsplătită din plin.

Cea de a 10-a aniversare a eliberării Coreei găsește tineretul coreean în plin avînt constructiv, în plină luptă pentru pace.

Viață nouă în R.P.D. Coreeană

In șesul Eltusamcenri

Trenul care a pornit din stația Andiu gonește prin șesul Eltusamcenri. Pe șesul întins apar ici și colo figuri albe de țărani și țărance care sădesc răsaduri de orez.

— Apa de pe aceste ogoare nu vine cumva din rîul Cencengan? întrebă cineva?

— Da, este apa rîului Cencengan. Priviți, trenul nostru trece de-a lungul noului canal de irigație!

— Știți că apa aceasta străbate și munții acela înalți, începu să povestească cu înflăcărare un tînăr constructor. Acum se află în curs o construcție și mai măreață. Vedeți dumneavoastră, pentru ca țăranii din acest raion să strîngă în fiecare an de pe ogoarele lor o recoltă de orez cu peste 53.000 de tone mai mare decît pînă acum, este necesar să se aducă aici afară de apa din rîul Cencengan și apa rîului Tendongan. Gîndiți-vă și dumneavoastră: în viitorul apropiat stația de pompare de la Kimsen va pompa apa nu numai din rîul Cencengan, ci și din Tendongan.

★

A doua zi dimineață am plecat spre satul Ribsek. Am urcat un deal. În fața mea s-a deschis o minunată priveliște a șesului larg Eltusamcenri, care părea că nu are margini.

Nu cumva acest șes poartă numele de Eltusamcenri (3.000 de li, luați de 12 ori), pentru că este atît de necuprins? — m-am gîndit eu văzînd aceste întinderi nesfîrșite.

La marginea cărării un moșneag cosea iarba. M-am apropiat de el și intrarăm îndată în vorbă.

— Aici m-am născut și am crescut. Tot aici mi-am sărbătorit și a 62-a aniversare. Dar este pentru prima dată în viața mea cînd văd pe ogoarele din locurile noastre atîta apă de mare preț, cum văd în anul acesta — îmi spuse bătrînul.

Înainte, pentru ca să-și asigure lotul de pămînt cu apă, agricultorii din șesul Eltusamcenri erau nevoiți să pompeze apa zi și noapte, cu brațele lor. Prin aceasta se și explica faptul că toți agricultorii de orez de prin partea locului, cultivau în special orez de pămînt uscat, care dădea o recoltă foarte mică.

Ne așezarăm pe marginea șanțului și bătrînul îmi povesti istoria șesului Eltusamcenri.

Există multe versiuni în privința numelui de „Eltusamcenri"; dar numai una din ele pare a fi mai puțin adevărată.

În cel de al 23-lea an de domnie a lui Emian din dinastia Coguri, cînd cotropitorii străini năvăliră în țara noastră și ajunseră pînă în șesul acesta, conducătorul de oști Ilti Mun Dek porni împotriva dușmanului. Sub steagul lui se aflau 12 uriași viteji și 3.000 de soldați. După o crîncenă bătălie, Ilti Mun Dek repurtă o glorioasă victorie asupra dușmanului și în amintirea acestui fapt poporul a dat acestui șes numele de Eltusamcenri. Acolo, ceva mai departe curge un rîu mare cu numele de Samcenghe. Înainte, în timpul verii, el se revărsa de obicei și inunda șesul, formînd 12 albii. Aceasta este după părerea mea cauza pentru care acest șes a fost numit astfel.

★

În satul Manphundon, situat chiar în centrul nesfîrșitului șes Eltusamcenri, se află 36 de gospodării țărănești. Locuitorii satului au intrat în cooperativă în toamna anului trecut.

Pînă la eliberarea țării toți cultivatorii de orez din localitate erau siliți să ia pămînt în arendă și să cultive orezul în majoritatea cazurilor pe ogor uscat, foamea fiindu-le un veșnic tovarăș de viață.

Numai eliberarea țării le-a adus dreptul de a fi stăpîni pe pămîntul lor. Curînd, după eliberare au apărut în sat, pentru prima dată de cînd există el, case noi și frumoase, acoperite cu țiglă. Țăranii și-au procurat o pompă de apă, transformînd ogoarele uscate în terenuri inundabile.

Cu multă bucurie și însuflețire au muncit țăranii la înălțarea barajelor și digurilor, la construcția canalelor de irigație.

Cu ajutorul muncitorilor de la construcția canalelor de irigație, tinerii au reușit să transforme în terenuri inundabile 60 de banbo de pămînt. În anul acesta, la începutul primăverii au cultivat răsaduri de orez pentru ogoare cu o suprafață totală de peste 13.000 pheni.

Și nu numai în fața satului Manphundon s-au deschis perspective luminoase. În șesul Eltusamcenri, pretutindeni unde s-a revărsat pe ogoare apa bine cuvîntată din rîul Cencengan, domnește bucuria și triumful oamenilor muncii de pe ogoare.

In R.P.D. Coreeană se acordă o grijă deosebită dezvoltării tinerei generații.

In fotografie: tinerii naturaliști de la Școala medie nr. 1 din Phenian, îngrijesc cu dragoste plantele din sera școlii.

In R. P. D. Coreeană, în toate colțurile țării, se construiește.

In fotografie: lucrătorii unei brigăzi feroviare de reparații a direcției principale feroviare Hamhîn din provincia Hamghenul de Sud repară linia ferată distrusă în timpul războiului.

Montorul Kim Gun Hi

Repararea liniei de înaltă tensiune din orașul industrial Hînnam a intrat într-o fază hotărîtoare. A trebuit să fie depusă multă muncă pînă ce lucrările să ajungă în acest stadiu. La refacerea acestei linii care alimentează cu curent uzinele din Hînnam au fost mobilizați montorii secției de distribuție electrică, în frunte cu Eroul Muncii Kim Gun Hi. Aceasta este o garanție că ea va fi terminată într-un timp relativ scurt. Cine este Kim Gun Hi, Erou al Muncii?

Tatăl său a fost muncitor în port. De mic copil a trăit o viață plină de mizerie. La 15 ani și-a înmormîntat tatăl și a devenit întreținătorul familiei. La 18 ani a fost nevoit să fugă de acasă, deoarece își bătuse patronul. S-a ascuns în județul Sinhîn. De atunci a devenit electromontor.

La sfîrșitul lui noiembrie 1950, Kim Gun Hi a fost chemat din detașamentul de partizani și trimis să refacă linia de înaltă tensiune. Sosit în raionul Pukmen împreună cu brigada sa, formată din 8 oameni, n-a găsit nici măcar o singură ființă vie. Satele părăsite erau acoperite cu zăpadă. Brigada lui Kim trebuia să refacă linia pe o distanță de mai mulți kilometri. Trebuiau învinse o seamă de mari greutăți. În brigadă nu erau decît cîțiva muncitori calificați; și aceștia nu aveau sculele necesare, le lipseau materiale. Și totuși, linia a fost reparată.

Pe liniile de transmisie de energie electrică de la hidrocentrala Cenadingan, Pudengan și Hecengan el a făcut 74 de reparații mari, 53 de reparații mărunte, iar în 100 de locuri au schimbat izolatoarele. Întreaga operație necesita cel puțin 4.000 de oameni-zile. Kim Gun Hi împreună cu echipa sa a făcut întreaga muncă în patru luni.

În timpul războiului — linia dintre Hamhîn și Vonsan a fost întotdeauna în bună stare datorită muncii însuflețite a lui Kim Gun Hi.

După încheierea acordului de armistițiu din Coreea, secția de distribuție a electricității din provincia Hamghen de sud a făcut bilanțul lucrărilor desfășurate în timpul războiului. S-a arătat că Kim Gun Hi a făcut următoarele: 2.178 reparații în diferite puncte, o economie de 42.760 oameni-zile, a pregătit 31 de muncitori calificați. Lucrările de reparații le-a efectuat cu 5.061 ore înainte de termen.

Pentru munca sa neobosită, Kim Gun Hi a fost decorat cu două ordine „Steagul de stat" gradul I, iar în ianuarie 1955 a căpătat titlul de „Erou al Muncii".

Luminile de pe străzile și din casele orașului Hînnam ard viu. Aceasta și datorită muncii pline de abnegație a montorului inovator Kim Gun Hi.

NOUTĂȚI...

* Uzina de construcții de mașini din Hicen a construit un strung model 1M—620, primul de producție proprie. Anul acesta uzina va livra o serie întreagă de noi mașini moderne.

* Pe lîngă cele 27 ziare și reviste, în R. P. D. Coreeană sînt editate în fiecare lună zeci de titluri de cărți politice, economice, beletristice, tehnice și altele.

* Anul acesta studioul cinematografic de stat al R.P.D. Coreene va realiza 51 de filme printre care 4 artistice, 3 documentare și 44 cronici.

* Fabrica de stat de instrumente muzicale a început producția de masă a unor instrumente muzicale care în trecut nu se executau în țară — în total 18 tipuri de instrumente naționale.

* In Phenian se desfășoară construcția unei uzine de mașini agricole. Suprafața totală a teritoriului pe care-l ocupă uzina va fi de peste 200.000 m. p. Se muncește intens.

* La Institutul central de cercetări al Ministerului Industriei Chimice se lucrează la elaborarea producției unei noi fibre sintetice din spirt denaturat obținut din carbid.

Drapelul Festivalului flutură!

Amintiri scumpe

Ca să iubești un anume lucru, să-ți rămînă întipărit în suflet, trebuie să ai cît mai multe amintiri despre el. Primirea pe care ne-a făcut-o poporul, tineretul polonez, va dăinui în sufletele noastre. Avem amintiri pentru o viață întreagă. Aflăm astfel că printre cei ce s-au ocupat de amenajarea cantonamentului nostru au fost și un grup de pionieri. Străbătînd cantonamentul delegației noastre, zărești ușor, la fiecare pas, roadele strădaniilor grupului de pionieri: fotomontaje despre țara noastră cu poze tăiate din ziare și reviste, amenajarea frumoasei grădini din curtea cantonamentului delegației tineretului romîn.

Toți delegații au primit cîte un exemplar din „Oda tineretului" de Adam Mickiewicz. Într-o stație de autobuz, doi tineri mineri polonezi ne-au obligat literalmente să primim un album cu ilustrații ale pictorilor polonezi. La ora 2 noaptea, întorcîndu-ne de la o recepție dată în saloanele Consiliului de Miniștri în cinstea gazetarilor prezenți la Festival, un tînăr polonez s-a oferit să ne arate frumusețile încă nedescoperite ale cartierului Starce Miasto, să ne dea informații despre viitoarea Varșovie, despre stilul arhitecturii poloneze. La ora două noaptea, plimbîndu-ne pe lîngă podul feeric luminat al Vistulei, el ne-a mărturisit astfel imaginea viitoarei Varșovii.

Vizitînd Varșovia, încerci același sentiment de care ești stăpînit în fața unei opere de artă: mereu îi descoperi frumuseți noi, nebănuite, fiecare călătorie aduce impresii și sentimente noi.

E firesc deci să ne stăpînească regretul despărțirii de Varșovia, de oamenii ei. Dar regretul despărțirii nu e micșorat numai de nostalgia patriei, ci și de bucuria de a fi fost martori ai uriașei manifestații pentru pace, de a fi văzut cît de însuflețită e dorința tinerilor de pe întreg globul de a se cunoaște, de a se înțelege.

Alcătuim acum împreună cu alți prieteni ai delegației — ciudată îndeletnicire, nu? — bilanțul amintirilor ce le vom purta în suflet despre Festival, despre zilele Festivalului. Ne bucurăm văzînd cît sînt de numeroase și puternice. Noi credem în amintiri, în puterea lor, deoarece ele vor deveni curînd documente, argumente, cînd va trebui să demonstrăm dorința tineretului de a apăra pacea și cultura.

Cu doctorul Moises Plata, medic din Mexico, ne-am plimbat la sugestia unui compatriot al său, un tînăr scriitor, seara, pe ulițele tainice ale Cracoviei, cu catedrale semețe la fiecare pas, cu mărturii artistice ale veacurilor trecute. Călătoria nocturnă era în felul ei un omagiu adus frumuseții Cracoviei. Prietenul Moises Plata, scriitorul, ne arată că nu se poate să părăsim mîine dimineață Cracovia fără s-o mai vedem odată. Argumentul ni se pare tuturora zdrobitor și călătoria pe străzile Cracoviei a început. În dreptul catedralei Wawel ne întîlnim cu paznicul ei care prietenos, ne spune „noapte bună!", ne întinde țigări și, văzînd că sîntem străini, vrînd să stea de vorbă cu noi, ne întreabă dacă cunoaștem limba rusă.

— Am cunoscut războiul, spune bătrînul, aprinzîndu-și o nouă țigară și rugîndu-ne și pe noi stăruitor să încercăm aroma țigărilor poloneze. Pentru ce? Să trăiască fiecare cum dorește. Noi nu vrem să obligăm pe alții să trăiască ca noi și alții să nu ne oblige pe noi să trăim ca ei. Se poate trăi în pace. Pentru ce să fie război?

Tînărul scriitor mexican se adresează prietenului lui, medicul Plata.

— Amintirile despre Festival ni s-au îmbogățit... Voi duce în Mexic, alături de atîtea amintiri, filozofia simplă a paznicului catedralei Wawel. Pentru ce să fie război? Se poate trăi în pace.

Purtăm în suflet o sumedenie de mărturii, de documente ale dorinței tineretului de a apăra pacea, culese aici în zilele Festivalului, mărturii la care am fost martori. Cu ce putem dovedi oricui acest adevăr. Unul din aceste documente îl constituie pasiunea cu care delegația japoneză stăruia ca fiecare delegație să învețe cîntecul „Împotriva armei atomice".

Sînt domenii în care oamenii se pot înțelege dincolo de diversitatea opiniilor lor. La Festival s-au dezvăluit cît sînt de multe asemenea domenii.

În problema florilor care trebuiesc mîngîiate fără teama de a se ofili de flăcările războiului.

În problema culturii și a monumentelor de artă care trebuiesc păstrate și transmisă intactă frumusețea lor, neștirbită de gloanțe, generațiilor viitoare.

În problema bucuriilor simple de a trăi, de a admira răsăritul soarelui, de a nu cunoaște teama ca iubitul să nu se mai întoarcă acasă.

În problema arborilor și a plantelor care trebuiesc sădite în pămînt cu convingerea că vor crește mari, nedistruse de flăcările războiului.

Noi am arătat aici numai puține asemenea domenii. Sînt multe asemenea domenii pe care Varșovia ni le-a dezvăluit.

Fiecare dintre noi povestește acum, cînd mai sînt cîteva ore pînă la plecare, mărturii ale frumuseții acestor zile. O tînără ne povestește următoarea întîmplare de la întîlnirea cu delegația Statelor Unite:

— O tînără americană a fost impresionată de dragostea și respectul cu care a fost primită de tinerii și tinerele patriei noastre. Nici nu-i venea să creadă că există o asemenea înțelegere, o asemenea dragoste. De bucurie a izbucnit în plîns și ne-a mărturisit:

— Nu vom permite să fie război.

Poate că mi se reproșează că în reportaje există oameni care plîng. Respectăm lacrimile, cu deosebire lacrimile de bucurie ale celor care au înțeles adevărul. Asemenea lacrimi de bucurie să brăzdeze fețele noastre și nu lacrimile mamelor care și-au pierdut fiii în război.

În Varșovia pînă și ruinele, atîtea cîte au mai rămas, îndeplinesc o misiune nobilă. Ele arată delegațiilor din Statele Unite, Suedia, Elveția, America Latină, celor ce au cunoscut războiul sau l-au cunoscut puțin, ori deloc, ce înseamnă el.

Varșovia Festivalului ne-a arătat că trebuie să știm să veghem. De aceea se organizează vizite la Auschwitz, în locurile unde a fost Ghetto-ul. Varșovia a înzestrat sufletele noastre cu tot ce au nevoie. Splendorile artei, frumusețea noilor clădiri, vraja cîntecului și a dansului, cu mărturii ale războiului, cu tot ceea ce e necesar omului pentru dragoste și ură.

E vremea despărțirii... Ne completăm colecția de autografe. Copiem în curtea cantonamentului texte de cîntece. Artiștii fixează să dea ultimele spectacole în sălile și piețele Varșoviei. Mulțumim gazdelor pentru ospitalitatea acordată. Le arătăm cîte cuvinte poloneze am învățat în aceste două săptămîni. Înainte de plecare, cineva ne aduce vestea că „Aleea prieteniei" din Parcul Central pe marginile căreia au fost sădiți brazi de către reprezentanții tinerilor din întreaga lume, va fi îngrijită de către pionieri. Ei și-au luat — după cum au spus — „angajamente concrete în această privință". Peste cîțiva ani, vor crește falnici brazii sădiți de solii tineretului lumii și odată cu ei și pionierii polonezi care îngrijesc acum „Aleea prieteniei".

Ca martori ai Festivalului, ne putem permite o călătorie în Varșovia anilor viitori: vedem „Aleea prieteniei" străjuită de brazi care au crescut înalți și mîndri. Vedem plimbîndu-se pionierii de azi — deveniți tineri în toată puterea cuvîntului — și alături de ei sînt parcă și participanții la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia. Ei sînt fericiți că brazii sădiți la Varșovia în august 1955 au crescut falnici și n-au fost retezați de urgia războiului.

Dar, ca oameni care am văzut crimele de la Auschwitz, locul unde a fost Ghetto-ul varșovian, care am discutat cu un supraviețuitor al Hiroshimei și ne-am plimbat pe ruinele Varșoviei, putem spune: „Pentru ca brazii să nu mai fie retezați de urgia războiului, pentru ca nici o crimă să nu se mai repete, trebuie să veghem!"

Astăzi, la Varșovia, la mitingul de închidere al celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului pentru Pace și Prietenie, tinerii de pe toate paralelele și meridianele își vor întări convingerea de a împărtăși și altora amintirile culese aci, imaginea clădirilor noi, ca și cea a ruinelor încă nevindecate ale Varșoviei, dorința de a apăra pacea, de a veghea ca nicio crimă să nu se mai repete.

TEODOR MAZILU

Un comunicat al agenției TASS

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: Faptele din ultimul timp și îndeosebi rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri dovedesc că s-a realizat o oarecare micșorare a încordării în relațiile internaționale.

În scopul slăbirii continue a încordării internaționale și al stabilirii încrederii între state, guvernul sovietic a hotărît să reducă pînă la 15 decembrie 1955 efectivul forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 640.000 de oameni.

Militarilor din rîndurile armatei și flotei lăsați la vatră li se va asigura de lucru în întreprinderi, sovhozuri și colhozuri, ținîndu-se seama de domiciliu.

Ecouri la comunicatul agenției TASS din 13 august

NEW YORK 13 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Washington al agenției United Press, Departamentul de stat a declarat că el nu va comenta oficial comunicatul agenției TASS cu privire la hotărîrea guvernului sovietic de a reduce pînă la 15 decembrie 1955 efectivul forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 640.000 de oameni.

Corespondentul scrie că „majoritatea persoanelor oficiale califică comunicatul cu privire la reducerea efectivului forțelor sovietice drept încurajator" și „de bun augur pentru dezarmarea internațională".

*

LONDRA 13 (Agerpres). — Comunicatul agenției TASS cu privire la hotărîrea guvernului sovietic de a reduce efectivul forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 640.000 de oameni a fost primit la Londra cu întîrziere și nu a mai putut apare în edițiile de dimineață ale ziarelor centrale și de provincie. Edițiile de mai tîrziu ale tuturor ziarelor centrale apreciază comunicatul agenției TASS ca un eveniment de excepțională importanță și îl publică pe prima pagină sub titluri mari. Ziarul „Daily Mirror" dă următorul titlu: „[illegible] am primit o veste bună din partea Rusiei: „Noi reducem efectivul trupelor noastre". Ziarul subliniază că acest eveniment îmbucurător „de pe frontul păcii al Răsăritului și Apusului" reprezintă un nou gest de prietenie din partea Răsăritului în perioada de după conferința de la Geneva.

*

PARIS 13 (Agerpres). — Cîteva ziare pariziene de dimineață publică fără comentarii scurte știri despre hotărîrea guvernului sovietic de a reduce pînă la 15 decembrie a.c. efectivul forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni.

Noul ambasador al U.R.S.S. în R. P. Romînă

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a numit pe tovarășul Epișev Alexei Alexeevici ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Populară Romînă.

Scurte știri

● În urma tratativelor încheiate cu succes, la 12 august a.c. a fost semnat la Moscova un protocol cu privire la schimbul de mărfuri între U.R.S.S. și Italia pe anul 1955.

● În seara zilei de 12 august, Șandor Ronai, președintele Adunării de Stat a R.P. Ungare, a oferit un dineu în cinstea delegației Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne care se află în prezent în Ungaria.

● Agenția Associated Press anunță că comandamentul armatei a 8-a americană a informat autoritățile lisînmaniste că vor apăra pe membrii Comisiei neutre de supraveghere împotriva oricăror acte de violență.

● Agenția Associated Press anunță că Lincoln White, purtător de cuvînt al Departamentului de stat american, a declarat ziariștilor că miniștrii de externe ai S.U.A., Marii Britanii și Franței care vor sosi în septembrie la New York cu prilejul deschiderii Adunării Generale a O.N.U. se vor întîlni pentru a se pregăti în vederea conferinței miniștrilor de externe ai celor patru mari puteri care va începe la 27 octombrie la Geneva.

● La 12 august a încetat din viață într-un sanatoriu din Zürich cunoscutul scriitor german Thomas Mann.

Declarația guvernului R. Cehoslovace cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva

PRAGA 13 (Agerpres). — CETEKA transmite declarația guvernului R. Cehoslovace cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva. În declarație se arată:

În ședința sa din 10 august, guvernul Republicii Cehoslovace a ascultat comunicarea primului ministru Viliam Siroki, cu privire la conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și a salutat cu satisfacție rezultatele acestei conferințe.

Toate problemele care au fost discutate la conferința de la Geneva sînt legate direct de interesele Cehoslovaciei.

1. În primul rînd, aceasta se referă la problema securității în Europa, în a cărei rezolvare cu succes republica noastră este deosebit de interesată. Guvernul Republicii Cehoslovace consideră că propunerea Uniunii Sovietice de a se rezolva problema securității europene pe etape corespunde nu numai intereselor și nevoilor Cehoslovaciei, ci și intereselor și nevoilor tuturor țărilor europene indiferent de atitudinea lor față de grupurile existente de state.

2.—Republica Cehoslovacă, care este singurul stat vecin atît cu Republica Democrată Germană cît și cu Republica Federală Germană, este excepțional de interesată în rezolvarea problemei germane. Guvernul cehoslovac împărtășește în întregime punctul de vedere al guvernului Uniunii Sovietice că în situația creată, singura cale reală care duce spre unificarea Germaniei o constituie eforturile comune ale celor patru puteri, precum și ale poporului german, îndreptate spre slăbirea încordării în Europa, spre crearea unei atmosfere de încredere între state, spre o apropiere între cele două părți ale Germaniei.

Guvernul cehoslovac va contribui și de acum înainte prin toate mijloacele la rezolvarea cu succes a problemei germane, va întări și dezvolta și de acum înainte colaborarea prietenească cu Republica Democrată Germană. Totodată, guvernul Republicii Cehoslovace consideră că stabilirea unor relații pașnice normale de bună vecinătate între Republica Cehoslovacă și Republica Federală Germană ar contribui la cauza păcii în Europa și la rezolvarea problemei germane.

3. — Punctul de vedere al guvernului cehoslovac în problema dezarmării este limpede: Guvernul Republicii Cehoslovace sprijină pe deplin orice efort sincer avînd drept scop o reducere generală a armamentelor. Guvernul cehoslovac este de părere că propunerile prezentate de delegația sovietică exprimă în mod convingător voința și cererile popoarelor întregii lumi și totodată vin în întîmpinarea părerilor și propunerilor puterilor occidentale.

In ceea ce privește sarcinile urgente în domeniul relațiilor între state, guvernul cehoslovac va năzui deosebit de sincer spre o dezvoltare multilaterală a prieteniei și colaborării reciproce cu Republica Populară Federativă Iugoslavia. Atît guvernul cît și întregul nostru popor sînt convinse că relațiile frățești care au existat în trecut între popoarele noastre și care în anii trecuți au fost tulburate prin mijloace regretabile trebuie și pot să fie restabilite întrutotul și se pot dezvolta și de acum înainte.

Guvernul Republicii Cehoslovace, care a salutat cu sinceritate și bucurie restabilirea Austriei independente și democrate, este de părere că acum există cele mai bune condiții pentru ca statele noastre să pășească pe calea dezvoltării multilaterale a legăturilor reciproce de prietenie pentru binele popoarelor celor două țări.

Interesele păcii și colaborării între popoare impun ca relațiile armonioase existente între Republica Cehoslovacă și vecina noastră Republica Federală Germană să fie reglementate. De aceea, guvernul Republicii Cehoslovace este gata să discute problema stabilirii de relații diplomatice și a normalizării continue a legăturilor comerciale și culturale.

Guvernul cehoslovac va continua în mod neabătut lupta pentru întărirea păcii, pentru slăbirea încordării internaționale.

CUVÎNTUL OASPEȚILOR

LIANG HONG KWAI, membru în delegația tineretului din R. P. Chineză.

La Festivalul de la Varșovia mi-am dat seama mai bine că tineretul lumii întregi vrea pacea, că el dorește o întîlnire a prieteniei. Această întîlnire a dovedit că putem trăi în armonie, că putem adînci prietenia noastră.

CAVALCANTI, regizor brazilian.

Cu o mare bucurie am venit la Varșovia pentru a lua parte la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului. Ideile păcii și prieteniei între popoare pe care le proclamă Festivalul îmi sînt apropiate și scumpe.

Capitala Poloniei îmi place mult. Am mai fost odată aici, în 1933. In prezent, la Varșovia, e mult mai mult spațiu și lumină.

Deși sînt aici numai de cîteva zile, mi-am dat seama că tinerii din numeroase țări au legat la Festival legături călduroase de prietenie.

PETER MURDTER, tînăr pacifist, cercetaș evanghelist din Republica Federală Germană.

Noi, cercetașii, nu ne ocupăm de politică. Dar eu cred că pacea este mai presus de politică. De aceea, cred că în calitate de cercetaș, trebuie să înlesnim toate inițiativele spre a întări prietenia între toți tinerii fără deosebire.

Pentru a lupta pentru pace, eu cred că trebuie împiedicată remilitarizarea Germaniei. Este de asemenea sarcina noastră de onoare să luptăm pentru apropierea celor două părți ale patriei noastre divizate. Eu regret că nu există cercetași în R. D. Germană, tot așa cum regret că s-a interzis activitatea F.D.J. (Tineretul Liber German) în Republica Federală Germană. Dar cred că aceasta nu poate constitui un obstacol în colaborarea dintre organizațiile noastre. Respect tot atîta un membru al F.D.J. convins de idealul său, ca și un cercetaș fidel lui însuși. Aci la Festival am învățat să ne cunoaștem mai bine. Nu vom lăsa să se risipească capitalul de prietenie acumulat în cele 15 zile minunate.

FRANCISC ILLER, unul din conducătorii delegației tineretului din Marea Britanie.

Sînt fericit că fiind la Festival am putut vorbi pentru prima oară cu tineretul din numeroase țări și am putut întîlni tinerii din celelalte patru mari puteri. M-am convins că sînt tineri care doresc, ca și noi toți, pacea și prietenia, care iubesc ca și noi muzica și cîntul, cu care putem trăi ca și cu frații și surorile. Intorcîndu-mă în țara mea, voi vorbi despre aceasta la întîlnirile cu tineretul din Marea Britanie.

PIERRE MOSER, directorul Institutului tineretului al UNESCO (secțiune specializată a Organizației Națiunilor Unite)

Cu ocazia Festivalului am urmărit să am convorbiri cu reprezentanții delegațiilor din diverse țări în legătură cu educarea tineretului în afara școlii. Această problemă, ca și aceea a cooperării între organizațiile de tineret din diferite țări mă interesează în cel mai înalt grad ca director al institutului.

Am asistat la întîlnirea tineretului celor cinci mari puteri. A fost o discuție foarte interesantă care s-a desfășurat într-o atmosferă din cele mai prietenești. După părerea mea, Festivalul oferă tinerilor de diferite opinii un prilej prețios de a face schimburi de vederi între ei. Cred de asemenea că tineretul poate și trebuie să se găsească în primele rînduri ale umanității.

Eu personal nu mă ocup de politică și nu reprezint nici un partid. Consider Festivalul ca o metodă sigură de luptă pentru pace, dar văd încă și alte metode, ca de exemplu schimburile culturale, colaborarea între popoare în privința educației tineretului etc.

ALFREDO VARELA, membru în Consiliul Mondial al Păcii.

De entuziasmul tinerilor și tinerelor din toate țările, de spiritul nobil, de devotamentul și conștiința lor depinde în mare măsură eliberarea lumii din haosul încordării internaționale, intrarea ei într-o epocă nouă, limpede.

In timpul zilelor Festivalului am avut posibilitatea să discernem și să cinstim gustul viitoarei coexistențe pașnice a popoarelor.

Acum, la capătul Festivalului ne apare limpede: aici a fost un program cultural unic în lume, o revistă vastă, melodioasă și fascinantă a vieții artistice din țările de aproape și de departe ale pămîntului.

Pentru zilele Festivalului, au fost prevăzute, alături de programele naționale, un număr aproape egal cu cel al țărilor lumii, și 86 de programe internaționale ca și 57 de concerte, la care au luat parte 58 de state.

În București, problema nu s-a pus atît, dar în Varșovia distrusă de război, nouă, celor din străinătate, aproape nu ne venea să credem că vor fi destule săli pentru a găzdui spectacolele. Fără îndoială că un mare ajutor a fost terminarea recentă a Palatului Științei și Culturii în ale cărui săli (în număr de aproape 2400) poate cînta și dansa un glob întreg. Dar chiar orașul, în aceste zile ale Festivalului, a devenit o uriașă scenă. Am văzut spectacolele de gală chinez, romîn și sovietic în sclipitoarea sală a Congreselor din Palatul Științei și Culturii, largă cît o piață de metropolă, i-am urmărit pe indieni în hala sportivă Gwardia, arhiplină, am ascultat concerte în Teatrul de vară din Parcul Lazienski, am aplaudat balete clasice și orchestre de jazz în piețele Staroe Miasto și Constituției, Stalin și Dzerjinski. 15 nopți, Varșovia nu a dormit niciodată.

Părerea unanimă a participanților la Festival este că nivelul programelor a fost mai ridicat decît la festivalurile trecute. Mai multe decît vom putea aminti acum, merită o mențiune specială.

Teatrul popular din Brazilia a făcut aici o puternică impresie. Spectatorii au primit călduros opera-baladă a englezului Iven McCall intitulată „Nu ești tînăr decît odată", apreciată adînc atît pentru cîntecele sale frumoase, cît și pentru spiritul său de prietenie și dorință de pace. Nu vom uita niciodată concertul de gală al marii Chine. Cîntecul fluviului Galben, dansurile pantomimă din operele clasice chineze, orchestra de instrumente populare pe care am reascultat-o cu aceeași dragoste ca și nu de mult în Romînia, interpretările de muzică clasică europeană, dansul final cu dragoni de basm și fete vesele, toate acestea au avut — formulînd în modul cel mai propriu — un succes uriaș.

În aceleași zile s-au desfășurat în centrul unui larg interes concursurile artistice internaționale, la care au candidat 986 de tineri din 29 de țări.

Nu vor fi uitate nici celelalte manifestări varșoviene, ca de pildă: Cavalcada circului, care zilele trecute a defilat pe estrade mobile, de-a lungul principalelor bulevarde sau Teatrul de păpuși „Țăndărică", faimoasa „Perinița" romînească și mai ales marele Carnaval din noaptea de sîmbătă spre duminică, în care tinerii au prezentat, prin muzică, dans și costume, tot ce e mai de seamă în istoria și geografia lumii.

Venind la Festivalul Mondial al Tineretului, zeci de mii de tineri oaspeți au regăsit, iar unii abia au descoperit minunatul tineret și popor polonez. Ne reamintim magnificul dans popular executat la deschiderea marii sărbători și jocurile cracoviene văzute în ziua tineretului polonez, cîntecele pe care astăzi le iubim ca pe ale noastre: „Koukouleczska" („Cucul"), „Na lewo most, na pravo most" („La stînga pod, la dreapta pod") — închinat reconstrucției varșoviene — și prin el parcă vedem și auzim muncind și bucurîndu-se poporul Poloniei reconstruite.

Faima Festivalului a pătruns departe. Dornici să cunoască această manifestare, au venit aici oameni de cultură de mare valoare, cunoscuți în lumea întreagă. În registrele marilor hoteluri au semnat: compozitorul bulgar Pancio Vladigherov, dansatoarea argentiniană Maria Anna Fuks, poetul turc Nazîm Hikmet, regizorul olandez Joris Ivens, artista poporului din țara noastră, Lucia Sturza Bulandra, între alți zeci de oaspeți de onoare. Desigur că ecoul Festivalului va fi tot mai larg de aci înainte.

Ziua cînd apar aceste rînduri este o zi de despărțire. Astăzi după amiază Varșovia va răsuna de acordurile finalului marelui concert al popoarelor. Dar noi preludii ne răsună în minte. Festivalurile mondiale ale tineretului au intrat în tradiția culturii mondiale.

CERBU FILIP

A luat sfîrșit turneul de fotbal de la Varșovia

18 insigne de aur pentru fotbaliștii noștri

VARȘOVIA 13 (prin telefon de la trimisul special al agenției „Agerpres"):

Ultima zi a întîlnirilor internaționale sportive prietenești ale Festivalului. Soarele fierbinte de august îmbracă în razele sale stadionul „A 10-a aniversare" care este minunat împodobit pentru parada de închidere a competițiilor. Este ora 14,30 (ora Varșoviei), dar toate cele 80.000 de locuri ale stadionului sînt ocupate pînă la ultimul. Cu toții așteptăm cu nerăbdare apariția echipelor de fotbal ale orașelor București și Budapesta care-și vor disputa în jocul final onoarea de a cuceri mult doritele medalii de aur.

In primele minute inițiativa aparține echipei din Budapesta care joacă foarte rapid și atacă periculos pe aripa dreaptă. Incepînd din minutul 10 acțiunile echipei noastre se conturează mai precis. Ozon trece de doi adversari, dar arbitrul îl oprește din cursă, acordînd ofside. In minutul 12 tot Ozon intră în posesia balonului, se îndreaptă spre careul advers, trece de Dudas, care îl împiedică să șuteze, iar mingea ajunge la Călinoiu și acesta îl deschide pe Mihai. Extrema stîngă a echipei noastre fuge pe tușe, îl driblează pe Matrai, se apropie de poartă și șutează puternic pe jos. Ilku plonjează și cu greu poate să respingă cu pumnul. Ozon, care urmărise cu atenție această fază reia imparabil și deschide scorul. Echipa Bucureștiului domină insistent timp de aproape un sfert de oră.

Repriza a doua începe cu o serie de acțiuni de atac întreprinse de fotbaliștii din Budapesta. Apărarea noastră rezolvă însă cu succes momentele critice ivite la poarta lui Voinescu. Apoi trece la contraatac. În minutul 7, după o combinație Petschowski-Ozon, ultimul îl deschide pe Georgescu care trage pe lîngă bară.

In ultimele minute echipa noastră se află într-o permanentă ofensivă, căutînd să mărească scorul. În minutul 41 Petschowski execută o lovitură liberă de la 20 metri și Ilku în ultima clipă scoate mingea în corner. Scorul nu mai poate fi schimbat pînă la sfîrșit. Intîlnirea se termină cu rezultatul de 1—0 în favoarea echipei Bucureștiului care termină neînvinsă turneul, cucerind locul întîi.

Spectatorii au ovaționat călduros pe fotbaliștii romîni ca și pe tinerii jucători maghiari care au luptat cu mult curaj în acest meci.

In sunetele imnului R.P.R. președintele Comisiei de organizare a întîlnirilor sportive, Reczek, înmînează cele 18 medalii de aur membrilor lotului echipei Bucureștiului.

După jocul de fotbal a avut loc ceremonia de închidere a celei de a doua ediții a întîlnirilor internaționale sportive prietenești.

Medaliile de aur, medaliile învingătorilor, vor străluci acum pe piepturile fotbaliștilor noștri. Minunata lor voință, dragostea și ambiția cu care au luptat pentru victorie, au triumfat.

Vă așteptăm cu drag în patrie, Voinescu, Pahonțu, Androvici, Szöke, Călinoiu, Băcuț I, Copil, Petschowscki, Ozon, Georgescu, Mihai și pe toți ceilalți care la Varșovia ați reprezentat cu cinste fotbalul nostru!

INFORMAȚIE

Răspunzînd invitației ziariștilor din R.P.R. și a Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, sîmbătă dimineața a sosit în Capitală ziaristul din R. Cehoslovacă Jaroslav Khobloch, secretar general al Organizației Internaționale a Ziariștilor.

Pe aeroport, oaspetele a fost întîmpinat de reprezentanți ai Casei Ziariștilor din Capitală și ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52